วารสารเพลงดนตรี
MUSIC JOURNAL
Volume 22 No. 1
September 2016
ISSN 0858-9038
ก้าวขึ้นสู่ปีที่ 22

The Sound of Togetherness

TPO in Myanmar

More than just Learning Music: Suzuki Method

Thailand International Composition Festival (TICF) 2016

วารสารเพลงดนตรี
MUSIC JOURNAL
Volume 22 No. 1
September 2016

Editor's Talk

สวัสดีผู้อ่านทุกท่าน ขอต้อนรับท่านผู้อ่านวารสารเพลงดนตรี ฉบับเดือนกันยายนนี้ ด้วยภาพปกอันแสนพิเศษ (คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ และผู้นำประเทศพม่า) จากการเดินทางไปแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศพม่า ของวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (TPO) เมื่อวันที่ ๒๕-๓๐ สิงหาคม ที่ผ่านมา ซึ่งการแสดงในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากนางอองซานซูจีมาเข้าชมการแสดงด้วย ประสบการณ์ของการไปแสดงที่ประเทศเพื่อนบ้าน จะมีเรื่องราวน่าประทับใจอย่างไร เชิญพลิกไปอ่านบทความ "เมื่ออองซานซูจียืนฟังวงทีพีโอเล่นเพลงชาติพม่า" จาก รศ.ดร.สุกรี เจริญสุข

เมื่อปลายเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา วิทยาลัยได้จัดอบรม Thailand Suzuki Teacher Training โดยอาจารย์ชาวไต้หวัน Lan Ku Chen วิธีการสอนดนตรีแบบซูซูกินั้น จะใช้แนวคิดวิธีการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ (mother-tongue approach) สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในบทความ More Than Just Learning Music: Suzuki Method

สำหรับผู้อ่านที่ติดตามเทศกาลงานประพันธ์ดนตรีคลาสสิกร่วมสมัยนานาชาติแห่งประเทศไทย (TICF) ซึ่งปีนี้จัดเป็นปีที่ ๑๒ แล้ว ในทุกๆ ปี จะมีนักดนตรีและนักประพันธ์มาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก ปีนี้นับว่าพิเศษเป็นอย่างมาก เนื่องจากหนึ่งในแขกรับเชิญ คือ John Corigliano นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง เจ้าของรางวัลมากมาย เช่น Pulitzer Prize Grammy Awards และ Academy Award (Oscar) ติดตามอ่านบรรยากาศของงานนี้ได้ในคอลัมน์ Review

และพลาดไม่ได้กับบทความจากนักเขียนประจำ ที่ให้สาระความรู้ด้านดนตรีในแง่มุมต่างๆ ทุกเดือน พร้อมทั้งบทความรีวิวกิจกรรม และการแสดงของวง Thailand Philharmonic Orchestra ในรอบเดือนที่ผ่านมา

ขอให้สนุกกับบทความหลากหลายค่ะ

ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

เจ้าของ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
บรรณาธิการบริหาร
สุกรี เจริญสุข
ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ
สนอง คลังพระศรี
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ
Kyle Fyr
นิธิมา ชัยชิต

กองบรรณาธิการ
นพีสี เรเยส
พงศ์สิต การย์เกรียงไกร
บวรภัค รุจิเวชนันท์ (นักศึกษาฝึกงาน)
ฝ่ายภาพ
คนึงนิจ ทองใบอ่อน
ฝ่ายศิลป์
จรูญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม
ธัญญวรรณ รัตนภพ

เว็บมาสเตอร์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง
ฝ่ายสมาชิก
สรวิทย์ ปัญญากุล
สำนักงาน
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(วารสารเพลงดนตรี)
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๑๕๗
โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐
musicmujournal@gmail.com

พิมพ์ที่
หยินหยางการพิมพ์
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๐๓ ๘๖๓๖
จัดจำหน่าย
ร้านค้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๕๑๕, ๕๑๖

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ตีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

สารบัญ
Contents

Dean's Vision

04
เมื่อออองซานซูจียืนฟังวงทีพีโอเล่นเพลงชาติพม่า
สุกรี เจริญสุข
(Sugree Charoensook)

EdPEx

24
ถอดเทป
การตรวจประเมินคุณภาพ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(ตอนที่ ๒)
บุรินธร สันติชีวะเสถียร
(Burinthon Santichewasatian)

Jazz Studies

26
แจ๊สล้วนๆ
การใช้ Pentatonic Scale
ดริน พันธุมโกมล
(Darin Pantoomkomol)

Woodwind

30
สนุกกับฟลู้ท
ฮิโรชิ มะซึชิม่า
(Hiroshi Matsushima)

Getting Ready

34
Pedagogy Tools for Applied Music Teachers: Looking at Music Competitions
Joseph Bowman
(โจเซฟ โบว์แมน)

36
การสมัครเรียนสาขาดนตรีในระดับปริญญาตรี โท เอก ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา (ตอนที่ ๓)
ภมรพรรณ โกมลภมร
(Pamornpan Komolpamorn)

Interview

40
More than just Learning Music: Suzuki Method
Nitima Chaichit (นิธิมา ชัยชิต)

44
Jeffery Meyer on Life, Bartok, Britten, and the Evolution of TPO
Daniel Jacob Keasler
(แดเนียล จาคอบ เคียสเลอร์)

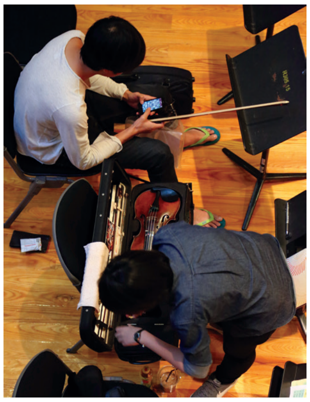

48
'เก่ง' ข้ามทวีป
นิธิมา ชัยชิต (Nitima Chaichit)
บวรภัค รุจิเวชนันท์
(Bavornpak Rujiveaschanun)

Review

54
Neuron: โคมระย้าแห่งสิทธาคาร
อวด 'รสนิยมไทย' ด้วยสถาปัตยกรรมชั้นนำของโลก
กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์
(Krittaya Chuamwarasart)

58
Thailand International Composition Festival (TICF) 2016
ปวัตน์ชัย สุวรรณคังคะ
(Pawatchai Suwankangka)

62
พิธีไหว้ครูดนตรี
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙
วรารัตน์ สีชมนิ่ม
(Wararat Seechomnim)

68
ฉลองครบ ๙๖ ปี
คอนเสิร์ตวันเกิดป๋า
แฮปปี้เบิร์ธเดย์ พล.อ. เปรม
นฤตย์ เสกธีระ
(Narit Sektheera)

เมื่อ**อองซานซูจี** ยืนฟังวงทีพีโอ เล่นเพลงชาติพม่า

เรื่อง: สุกรี เจริญสุข (Sugree Charoensook)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ลงทุนไปหาเพื่อนบ้าน

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (Thailand Philharmonic Orchestra, TPO) เรียกกันสั้นๆ ว่า "ทีพีโอ" ได้ตกลงรับคำเชิญของสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน-พม่า ซึ่งร่วมกับสถานทูตไทยในพม่า และวงดุริยางค์ของสถานีโทรทัศน์พม่า (Myanmar TV) ร่วมกันเป็นเจ้าภาพ เชิญให้วงทีพีโอไปแสดงเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ ๗๐ ปี สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๖ รอบ ถือโอกาสที่พม่าได้จัดตั้งรัฐบาลใหม่ด้วย ระหว่างวันที่ ๒๕-๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เพื่อกระชับความสัมพันธ์และแสดงความยินดีต่อกัน

ความสัมพันธ์ไทย-พม่า ระหว่างประชาชนนั้นมีความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นนัก เพราะคนไทยก็มีความจดจำอดีตที่เป็นเรื่องประวัติศาสตร์บาดหมาง เข้าใจถูกหรือเข้าใจผิดก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง คนพม่านั้นก็มีความรู้สึกที่ไม่ดีเพราะเข้าใจว่าคนไทยเป็นคนที่เอาเปรียบแถมไม่น่าคบอีกต่างหาก ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-พม่าไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ที่ดี

ต่อกันเท่าใดนัก พม่าก็เห็นว่าจีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และยุโรป มีบทบาทที่ดีมีประโยชน์ต่อพม่า และน่ารักกว่าคนไทยเป็นไหนๆ ทั้งๆ ที่ไทย-พม่ามีดินแดนต่อกันยาวหลายร้อยกิโลเมตร

ประเทศไทยก็เป็นประเทศที่มียุทธภูมิที่ดีมาก อยู่ใจกลางของอาเซียน แต่ไทยก็ไม่ได้เป็นที่น่าเชื่อถือหรือน่ารักต่อเพื่อนบ้านอาเซียนด้วยกัน มองผ่านการศึกษาดนตรีของไทย ซึ่งมีความแข็งแรงกว่าเพื่อนบ้านโดยรอบทั้งหมด แต่ไทยก็เป็นประเทศที่เพื่อนบ้านไม่ค่อยชอบอยู่ดี เพื่อนบ้านส่งนักเรียนดนตรีไปเรียนที่ประเทศอื่นๆ อาทิ สิงคโปร์ เวียดนาม ญี่ปุ่น เป็นต้น ไม่มีใครส่งนักเรียนดนตรีมาเรียนในประเทศไทย แม้ว่าจะให้ทุนการศึกษาก็ตาม จึงถึงเวลาที่ไทยต้องคิดใหม่กัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดกิจกรรมวงดนตรีเยาวชนอาเซียนขึ้น โดยไทยเราเป็นเจ้าภาพ คัดเลือกนักเรียนดนตรีมาเข้าค่าย และที่สำคัญคือไทยเป็นฝ่ายจ่ายเงินให้ทั้งหมด เพื่อจะสร้างมิติใหม่ด้านความสัมพันธ์ และจัดต่อมาอีกหลายปี ต่อมาได้จัดตั้งเป็นสมาคมคณบดีดนตรีแห่งอาเซียนขึ้น (SEADOM, 2008) ซึ่งปัจจุบันก็มีสมาชิกที่ลงทะเบียน ๒๙ สถาบันด้วยกัน ได้จัดประชุมทุกปี (๙ ปี) ซึ่งในปีหน้า พ.ศ. ๒๕๖๐ พม่าก็จะเป็นเจ้าภาพ กิจกรรมดนตรีเหล่านี้ทำให้สถาบันดนตรีในภูมิภาคอาเซียนหันหน้าเข้าหากัน ปรึกษาหารือและพูดคุยกันมากขึ้น ทำกิจกรรมดนตรีร่วมกัน โดยไม่มีใครใหญ่กว่าใคร

ความเป็นเพื่อนกันเริ่มมีมิติการยอมรับกันมากขึ้น ที่สำคัญที่สุดก็คือ นักเรียนดนตรีในอาเซียนสมัครเข้ามาเรียนที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่ชั้นเตรียมอุดมดนตรี ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีการยอมรับในเรื่องมาตรฐานการศึกษา ยอมรับในฝีมือด้านดนตรี และยอมรับในกิจกรรมดนตรีที่จัดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งสมาคมคณบดีดนตรีอาเซียน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นเจ้าภาพให้การสนับสนุน (เงิน) อยู่เบื้องหลัง เพื่อไม่ให้องค์กรมีปัญหาเรื่องเงินแล้วทำงานไม่ได้

การนำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยไปแสดงครั้งนี้เป็นอีกมิติหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาคมอาเซียนได้ยอมรับไทยมากขึ้น กล่าวคือ การนำวงดนตรีขนาดใหญ่ไปแสดงในประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน การเล่นเพลงของอาเซียน ความลำบากอยู่ที่การเคลื่อนย้ายวงดนตรี (๑๒๐ คน) พร้อมเครื่องดนตรีทั้งวง เป็นเรื่องยากมากและมีค่าใช้จ่ายที่สูง แม้จะเป็นเพื่อนบ้านที่ใกล้ๆ กัน เพราะการคมนาคมยังลำบากอยู่ เครื่องบินลำเล็กเพราะสนามบินเล็ก การขนส่งผ่านทางบกถนนก็เล็ก ยากลำบาก และระบบตรวจสอบของแต่ละประเทศก็ต้องใช้เอกสารและเวลานาน การผ่านด่านยังไม่มีความคล่องตัวนัก ทำให้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ใช้เวลานานมากขึ้น จนทำได้ยาก

การเตรียมงาน ๖ เดือนล่วงหน้า ต้องไปตรวจสอบเส้นทางระหว่างเมือง ต้องไปสำรวจโรงแรมที่พัก ต้องไปดูสถานที่แสดงทั้ง ๓ เมือง ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ และที่กรุงเนปิดอร์ ทั้งนี้ตั้งใจพานักดนตรีไปเที่ยวเมืองพุกาม ซึ่งเป็นเมืองหลวงของพระพุทธศาสนามาแต่โบราณ มีเจดีย์ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ องค์ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ก็มีแผ่นดินไหวในเมืองพุกาม ทำให้ยอดเจดีย์หักไป ๓๐๐ กว่าองค์ ทำให้ทุกคนที่เดินทางไปก็เป็นห่วงความปลอดภัย

ขนเครื่องมือและอุปกรณ์ไปเอง

เนื่องจากพม่าไม่มีเครื่องมือสำหรับการแสดงวงซิมโฟนีออร์เคสตร้า หรือหากมีก็เป็นคุณภาพที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นที่จะต้องเอาไปเองเท่าที่จำเป็นทั้งหมด อาทิ ขาตั้งโน้ต เครื่องดนตรีชิ้นใหญ่ (เชลโล ดับเบิ้ลเบส กลอง) เครื่องเสียง ระบบไฟ เป็นต้น วงทีพีโอก็ต้องขนทั้งหมดไปจากกรุงเทพฯ ใส่กล่องโลหะแข็งแรง แล้วใส่รถบรรทุกเข้าไปทางด่านแม่สอด จังหวัดตาก และเปลี่ยนรถให้เป็นรถบรรทุกของพม่า วิ่งไปที่กรุงย่างกุ้ง

ที่ด่านข้ามแดนระหว่างไทย-พม่านั้น ต้องส่งมืออาชีพไปทำงาน เพื่อไม่ให้รถขนเครื่องมือและอุปกรณ์มีปัญหา เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการเดินทาง เมื่อแสดงเสร็จที่กรุงย่างกุ้ง กลางคืนก็ต้องขนของขึ้นรถต่อไปที่เมืองมัณฑะเลย์ เมื่อแสดงที่มัณฑะเลย์เสร็จ ก็ต้องขนของขึ้นรถต่อไปที่โรงละครแห่งชาติ กรุงเนปิดอร์ ทั้งนี้

รถบรรทุกขนเครื่องดนตรี คันที่ยาวกว่าเป็นรถบรรทุกของไทย อีกคันหนึ่งเป็นรถบรรทุกของพม่าที่มารับช่วงต่อไปยังกรุงย่างกุ้ง การที่ขนาดของรถสั้นกว่ามากทำให้ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดวางเครื่องดนตรีและอุปกรณ์

ในรายการแสดงเป็นเปียโนคอนแชร์โตของเบโธเฟน ก็ต้องขนเปียโนขนาดใหญ่ (Grand Piano) ไปทั้ง ๓ เมือง โชคดีที่ในพม่ามีเปียโนที่ใช้ได้อยู่หลังหนึ่ง (ทั้งประเทศ) ก็ต้องให้ช่างตั้งเสียงเปียโนเดินทางตามเปียโนไปด้วยทั้ง ๓ เมืองเช่นกัน เล่นเสร็จเมืองหนึ่งก็ถอดขา ขนใส่รถเดินทางไปอีกเมืองหนึ่ง ทำเช่นเดียวกับเครื่องดนตรีและอุปกรณ์อื่นๆ

การแสดงที่กรุงย่างกุ้ง

ย่างกุ้ง (Yangon) เป็นเมืองหลวงเก่าของพม่า (ค.ศ. ๑๘๘๕-๒๐๐๖) ซึ่งตั้งเมืองหลวงโดยอังกฤษ ที่ได้ยึดพม่ามาปกครองในสมัยล่าอาณานิคม ต่อมาญี่ปุ่นได้ยึดพม่าไว้ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ อีก (ค.ศ. ๑๙๔๕-๑๙๔๘) และได้เป็นประเทศอิสระจากการปกครองของต่างชาติจริงๆ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ต่อมาพม่าก็อยู่ในภาวะสงครามกลางเมืองระหว่างกลุ่มต่างๆ ประเทศจึงตกอยู่ในมือการปกครองของทหาร ล้มลุกคลุกคลานมาจนมีการเลือกตั้งและได้มีรัฐบาลพลเรือน (ออง ซาน ซูจี) เมื่อต้นปี ค.ศ. ๒๐๑๖

การแสดงที่โรงละครแห่งชาติ กรุงย่างกุ้ง (วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙)

โรงละครแห่งชาติของย่างกุ้งมีที่นั่ง ๑,๔๔๑ ที่นั่ง สร้างโดยรัฐบาลจีน ซึ่งก็ดูดีแต่ไม่ได้รับการดูแลแต่อย่างใด ชำรุด

รถถ่ายทอดสดของสถานี MRTV (Myanmar Radio and Television)

การแสดงของวงเครื่องสาย ที่บ้านท่านทูตพิษณุ สุวรรณะชฎ เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงย่างกุ้ง (วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙)

ทรุดโทรมและสกปรก โดยเฉพาะห้องน้ำ ระบบเสียงไม่ดี ที่นั่งเก้าอี้เก่า เวที ฉาก แสงสีเสียงใช้การไม่ได้ ที่ซ้ำร้ายก็คือ ระบบปรับอากาศไม่ทำงาน (แอร์ไม่เย็นเลย) ส่วนคนที่ทำงานในโรงละครแห่งชาติก็ขาดความรู้ขาดความสามารถในการทำงานในหน้าที่ ซึ่งวงทีพีโอจะต้องเตรียมไปเองทุกอย่างเท่าที่จำเป็น (รวมทั้งคน) จึงต้องใช้คนทำงานทุกอย่าง ๒๕ คน (รวมคนท้องถิ่น) นอกเหนือจากนักดนตรี ๙๕ คน

ความจริงวงทีพีโอได้เดินทางไปตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ทั้งๆ ที่มีแผ่นดินไหวที่เมืองพุกาม (๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙) คืนแรกไปแสดงวงเล็กมีเครื่องสาย ๕ คน ที่บ้านเอกอัครราชทูตไทย (ท่านทูตพิษณุ สุวรรณะชฎ) ประจำประเทศพม่า เพื่อเลี้ยงขอบคุณและแถลงข่าวเรื่องวงทีพีโอมาแสดงที่พม่า ๓ เมือง

คืนที่สอง ซึ่งเป็นวันสำคัญ วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ วงทีพีโอได้แสดงที่โรงละครแห่งชาติในกรุงย่างกุ้ง ซึ่งเป็นเมืองที่ขยายทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้รถติดเป็นอย่างมาก การแสดงของทีพีโอเริ่มที่ ๑ ทุ่ม ทั้งนี้เป็นการถ่ายทอดสดออกโทรทัศน์พม่า คนที่มาชมทีพีโอเป็นบัตรเชิญทั้งหมด นักการเมืองของรัฐบาล นายทหาร นักธุรกิจ และบุคคลสำคัญ ทำให้คนทั่วไปที่อยากฟังก็ลำบาก เพราะไม่มีบัตรเข้าชม

คืนนี้ผู้ชมแน่นมาก มีคนจำนวนหนึ่งเข้าไม่ได้ แต่เนื่องจากเครื่องปรับอากาศเสีย ทำให้เหนื่อยมาก เพราะร้อนและอึดอัด สงสารแต่นักดนตรีเพราะต้องเล่นในสถานการณ์ที่ยาก อากาศร้อนก็อย่างหนึ่ง เครื่องดนตรีเมื่อเจออากาศร้อน เสียงก็จะเปลี่ยนไปด้วย ยากแก่การเล่นให้ตรงเสียง ขณะเดียวกันก็มีเสียงโทรศัพท์ คนพูดโทรศัพท์ คนเดินไปเดินมา ช่างภาพถ่ายภาพเพื่อสิ่งพิมพ์ ช่างกล้องโทรทัศน์ก็เดินถ่ายภาพกันทั่ว เพื่อจะให้ได้ภาพที่ต้องการ เมื่อมีถ่ายทอดก็ต้องมีโฆษกอธิบายเพลง ทำให้รายการช้าไปมาก กว่าจะแสดงเสร็จก็ ๒๒.๒๐ น.

แสดงที่เมืองมัณฑะเลย์

เมื่อทีพีโอแสดงที่กรุงย่างกุ้งเสร็จ ก็ต้องเก็บของและกลับโรงแรมที่พักทันที เพราะวันรุ่งขึ้นจะต้องเดินทางไปเมืองมัณฑะเลย์ ขึ้นเครื่อง ๐๘.๐๕ น. ก็ต้องตื่นตั้งแต่ตี ๕ ทานอาหารเช้า ๖ โมง และออกเดินทางจากโรงแรม ๐๖.๓๐ น. เพื่อหนีรถติด คำว่า

การแสดงที่โรงละครแห่งชาติ เมืองมัณฑะเลย์ (วันเสาร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙)

รถติดเพิ่งเป็นคำใหม่ในพม่า แต่ก็ติดจนน่ากลัวทีเดียว ระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลา ๑-๒ ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับว่าเดินทางเวลาไหน

สนามบินกรุงย่างกุ้ง โดยเฉพาะการเดินทางภายในประเทศ ก็เป็นเรื่องที่น่ากลัวอีกอย่างหนึ่ง เพราะว่าวงทีพีโอมีคนจำนวนมาก (๑๑๕ คน) พนักงานยังต้องจัดการด้วยระบบนับด้วยมืออยู่ มีพนักงานจนเพียงพอ แต่ก็ยังจัดการได้ช้ามาก เมื่อไปถึงสนามบินเมืองมัณฑะเลย์ซึ่งตั้งอยู่กลางทุ่งนา ห่างจากตัวเมือง ๔๕ กิโลเมตร ก็ต้องนั่งรถเข้าเมือง เมื่อใช้เวลาเยอะมากก็ต้องไปทานอาหารเสียก่อน ทานอาหารเสร็จจึงจะเข้าไปที่โรงแรม ฝ่ายเวทีและฝ่ายเครื่องดนตรีก็ต้องไปก่อน แล้วนักดนตรีจึงไปซ้อมและเตรียมพร้อมเพื่อแสดง

ในคืนวันเสาร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ แสดงที่โรงละครแห่งชาติ เมืองมัณฑะเลย์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าพม่า ก่อตั้งโดยพระเจ้ามินดง (Mindon Min, ค.ศ. ๑๘๕๓-๑๘๗๘) อยู่ห่างจากเมืองอังวะ (อมราปุระ/Amarapura) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ต่อมาพระเจ้าธีบอ (Thibaw Min, ค.ศ. ๑๘๗๘-๑๘๘๕) ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สุดท้าย

ลูกชายของผู้ประพันธ์เพลงพม่า (Myoma) มาร่วมฟังดนตรี พร้อมทั้งได้มอบหนังสือโน้ตเพลงพม่าให้มาหลายเล่ม

ของพม่า เมื่ออังกฤษเข้าปกครองพม่าในปี ค.ศ. ๑๘๘๕ เมืองหลวงมัณฑะเลย์ อังกฤษได้ย้ายเมืองหลวงของพม่าไปอยู่ที่กรุงย่างกุ้ง เพราะเป็นเมืองที่อยู่ใกล้ทะเล มีเรือสินค้าและเรือรบอังกฤษ สามารถเข้าถึงได้สะดวกกว่า ทำให้เมืองมัณฑะเลย์ถูกทิ้งร้างไว้

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นได้ยึดพม่าไว้ ๓ ปี (ค.ศ. ๑๙๔๕-๑๙๔๘) อังกฤษเข้าใจว่าญี่ปุ่นตั้งฐานทัพอยู่ในพระราชวังเมืองมัณฑะเลย์ จึงได้ทิ้งระเบิดทำลายพระราชวังเสียสิ้น ต่อมาญี่ปุ่นได้สร้างทดแทนในฐานะผู้แพ้สงคราม แต่ก็เป็นเพียงพระราชวังปลอมทำเลียนแบบขึ้นมา เมื่อพม่าได้เอกราชจากอังกฤษ ทหารพม่าก็ยึดพระราชวังเป็นค่ายทหาร เก็บค่าเข้าชมจากนักท่องเที่ยว พระราชวังเมืองมัณฑะเลย์สร้างขึ้นตามแบบนครวัด กล่าวคือ พระราชวังมีน้ำล้อมรอบที่กว้างขวางมาก ขนาดเดียวกับคลองรอบๆ พุทธมณฑล โรงละครแห่งชาติ เมืองมัณฑะเลย์ สร้างขึ้นอยู่ตรงข้ามกับพระราชวัง ทางฝั่งทิศใต้ การแสดงวันนี้ใช้รายการเดิม คือแสดงเหมือนกับรายการที่กรุงย่างกุ้ง ซึ่งก็ยังมีการถ่ายทอดสดด้วย ดำเนินรายการโทรทัศน์ให้ผู้ชมที่อยู่ทางบ้านได้ดู ที่เมืองมัณฑะเลย์ ผู้ฟังมีความรู้ดีมาก มีมารยาทในการฟังดนตรี และมีผู้คนมาฟังล้นโรง ซึ่งผู้ฟังจำนวนหนึ่งก็เข้าไปในโรงละครไม่ได้เพราะที่นั่งไม่พอ (๑,๑๙๔ ที่นั่ง)

บทเพลงพม่าที่เรียบเรียงโดยพันโทประทีป สุพรรณโรจน์ ทำให้ผู้ฟังพม่าถึงกับน้ำตาซึม ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงเกิดที่เมืองมัณฑะเลย์ ลูกชายของผู้ประพันธ์เพลง (Myoma) ได้มาร่วมฟังด้วย ซึ่งเขาก็ดีใจมากเมื่อเพลงของพ่อ (ตายไปแล้ว) เป็นที่รู้จักของคนทั้งประเทศ แล้วนำมาบรรเลงโดยวงทีพีโอ

นำนักดนตรีไปคารวะพระเจดีย์ที่พุกาม

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ทุกคนก็ต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปทัศนศึกษาที่เมืองพุกาม ใช้เวลาเดินทาง ๕ ชั่วโมงโดยรถบัส ความจริงระยะทางประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร แต่ด้วยถนนที่แคบ ต้องผ่านหมู่บ้านและถนนที่ไม่ค่อยจะดีมากนัก นักดนตรีได้มีโอกาสเห็นความเป็นอยู่ของชาวพม่า การไถนาด้วยวัว การใช้วัวเทียมเกวียนเพื่อขนข้าว ขนหญ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักดนตรีชาวตะวันตกจะชอบการเดินทางแบบนี้มาก

เจดีย์เก่าแก่วิหารสุลามณี (Sulamani Temple) จะเห็นส่วนยอดเจดีย์ที่หักถล่มลงมาหลังเกิดเหตุแผ่นดินไหวในพม่า เมื่อวันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

ที่เมืองพุกาม (ค.ศ. ๑๐๔๔-๑๒๙๘) เมืองหลวงเก่าของพม่า บ้างก็เรียกว่าทะเลเจดีย์ หรือเมืองหลวงของพุทธศาสนา แซวกันว่าเด็กพม่าเกิดมาเดินได้ ก็ทำงานก่ออิฐก่อเจดีย์ได้เลย เพราะว่ามีเจดีย์มากเหลือเกิน คราวนี้เพิ่งจะโดนแผ่นดินไหว เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีเจดีย์หักเพิ่มขึ้นอีก ๓๐๐ กว่าเจดีย์ ทำให้รัฐบาล ชาวโลกต่างก็หันมาสนใจเจดีย์ที่เมืองพุกามกันมากขึ้นไปอีก ซึ่งก็เชื่อว่าพุกามจะเป็นเมืองมรดกโลกในอีกไม่ช้า

สำหรับพุกาม เป็นเมืองที่เก่าแก่ไม่พร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ที่พักหาไม่ยากเพราะมีโรงแรมเยอะ แต่ค่าอาหารแพงมาก ค่าดูเจดีย์เมื่อเข้าเมืองก็ต้องจ่ายทันที แต่ครั้งนี้ นักดนตรีทีพีโอไม่ต้องจ่ายแต่อย่างใด ได้รับความอนุเคราะห์จากรัฐบาลให้เข้าชมฟรี

แสดงที่กรุงเนปิดอร์

วันจันทร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ ออกเดินทางจากเมืองพุกามแต่เช้า เพื่อไปแสดงอีกครั้งที่โรงละครแห่งชาติ กรุงเนปิดอร์ (Nay Pyi Taw) ซึ่งเป็นเมืองหลวงใหม่ (ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๖) ระยะทางประมาณ ๒๔๐ กิโลเมตร ก็ต้องใช้เวลา ๕ ชั่วโมง เส้นทางก็เป็นทางหลวงชนบท รถวิ่งได้ ๖๐-๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

กรุงเนปิดอร์ (Nay Pyi Taw) ตั้งอยู่ท่ามกลางทุ่งนา ทุ่งข้าวโพด ไม่มีต้นไม้ ไม่มีเมือง ไม่มีชุมชน ไม่มีผู้คน รัฐบาลมีกุศโลบายของการปกครองที่จะสร้างเมืองหลวงให้เป็นศูนย์กลางของประเทศ เพราะเชื่อว่าประชาชน ชนกลุ่มน้อยที่มี ๗-๘ กลุ่มใหญ่ๆ สามารถเข้าถึงรัฐบาลได้สะดวกกว่าที่จะไปถึงเมืองย่างกุ้ง ซึ่งอยู่ตอนใต้

ถนนในกรุงเนปิดอว์ ข้างละ ๑๐ ช่องทาง ถนนทุกสายว่างเปล่า ต่างจากกรุงย่างกุ้งอย่างสิ้นเชิง

ของประเทศ การย้ายเมืองหลวง การเปลี่ยนชื่อประเทศจากพม่าเป็นเมียนมาร์ (Burma/Myanmar) จึงเป็นสาระสำคัญทางการเมือง

กรุงเนปิดอร์ มีโรงแรม ๕-๖ ดาว จำนวนมาก ซึ่งราคาค่าที่พักก็แพงมาก สร้างเพื่อที่จะให้เป็นที่พักของชาวต่างประเทศ นักธุรกิจ พ่อค้า ข้าราชการสถานทูตทั้งหลาย มีคนนินทากันว่า รัฐบาลพม่าได้ขายแก๊สให้แก่บริษัทประเทศไทย แล้วทหารได้เงินจำนวนมาก เหลือก็เอาไปสร้างกรุงเนปิดอร์ ถนนทุกสายว่างเปล่า ถนนบางสายมีช่องทางข้างละ ๑๐ ช่องทาง

การนำวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เดินทางไปแสดงที่พม่าครั้งนี้ เพื่อจะช่วยชาติไทยและให้ชาติพม่ามีหน้าตาที่ดีขึ้นในสายตาของชาวโลก อย่างน้อยก็รู้ว่าไทยเป็นประเทศที่เจริญแล้ว ได้ช่วยให้นักธุรกิจชาวไทยที่ประกอบอาชีพทำธุรกิจในพม่า ได้รับอานิสงส์ว่าไทยมีความเจริญ ไทยอยู่อย่างมีรสนิยม และมีเสน่ห์ ทำให้คนพม่ารู้สึกดีกับคนไทย ทำให้สถาบันการศึกษาไทยทำงานอย่างมืออาชีพมากขึ้น เพราะการมีวงดนตรีอาชีพอยู่ในมหาวิทยาลัย ทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น และก็มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วย

รายการเพลงที่แสดง

ดนตรีเป็นภาษาสากลที่ไม่ต้องใช้ล่าม อาจจะได้ผลลัพธ์แห่งความไพเราะไม่ตรงกัน ที่สำคัญก็คือ ทุกคนก็จะได้รับความสุขกันถ้วนหน้า ครั้งนี้วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ได้เตรียมเพลงชาติพม่า เพลงพม่า เพลงไทย (สาธุการ) และเพลงคลาสสิก (เปียโนคอนแชร์โตของเบโธเฟน และซิมโฟนีหมายเลข ๕ ของไชคอฟสกี) ซึ่งเป็นวงดนตรีวงใหญ่วงแรกที่เข้าไปแสดงในประเทศพม่าในระยะ ๖๐ ปี หลังจากที่เปิดประเทศแล้ว เชื่อว่าจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (ไทย-พม่า) ได้เป็นอย่างดี แถมยังได้อวดให้ชาวโลกรู้ว่าประเทศไทยก็เจริญแล้ว

เมื่อวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีความร่วมมือกับสถานทูตไทยในพม่า สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน-พม่า และวงดุริยางค์ของสถานีโทรทัศน์พม่า (Myanmar TV) จึงต้องแบ่งงานกันรับผิดชอบ แน่นอน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล นั้น รับผิดชอบการแสดงดนตรี รายการเพลง รับผิดชอบเครื่องดนตรี งบประมาณค่าตัวนักดนตรี ค่าเดินทาง ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายหลักในการเดินทางครั้งนี้ เราเดินทางโดยเครื่องบิน ๑๑๕ คน และทางรถอีก ๕ คน

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน-พม่า นั้น เขาเลือกที่จะเป็นหุ้นส่วนหลักในการทำงาน เพราะฝ่ายเยอรมันเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับฝ่ายพม่า ค่าเช่าโรงละครแห่งชาติตามเมืองต่างๆ ดูแลค่าเช่าโรงแรมตามเมืองต่างๆ ด้วย รวมค่าใช้จ่ายของผู้ควบคุมวงดนตรีและนักเปียโนชาวเยอรมัน ทั้งนี้ เพราะเขาต้องการความเป็นวัฒนธรรมในการแสดงครั้งนี้ด้วย

ส่วนวงดุริยางค์ของสถานีโทรทัศน์พม่า (Myanmar TV) ไม่มีเงินแต่ให้ความร่วมมือเรื่องการประสานงาน การนำทาง การถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์พม่าทั้ง ๓ เมือง ซึ่งหากคิดเป็นเงินก็คงจะหลายจัต (Kyat) เหมือนกัน แล้วก็ส่งคนมาช่วยนำทางไปร้านอาหาร นำทางไปเมืองต่างๆ ไปวัดไหว้พระในเมืองที่เดินทางผ่าน ได้ช่วยประสานงานด้านต่างประเทศ ไม่ต้องจ่ายค่าผ่านเมือง ค่าเข้าพิพิธภัณฑ์ และการอำนวยความสะดวก ซึ่งก็ได้รับความสะดวกมากทีเดียว

สำหรับสถานทูตไทยนั้น ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างมากด้านการประสานงานกับรัฐบาลพม่า แม้ว่ารัฐบาลพม่าจะประกาศไว้แล้วว่า "จะไม่เจรจาติดต่อหรือไม่ทำงานร่วมกับประเทศที่มีผู้นำมาจากทหารหรือการปฏิวัติ" ซึ่งทุกคนก็เข้าใจได้ แต่ด้วยความสามารถของท่านทูตฝ่ายไทย สามารถที่เชิญผู้นำพม่า ออง ซาน ซูจี (Aung San Suu Kyi) มาฟังเพลงในงานครั้งนี้ได้

เมื่อออองซานซูจียืนฟังเพลงชาติพม่า

การแสดงของวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) นำโดยการบรรเลงเพลงชาติพม่า ซึ่งถือว่าเป็นการให้ความเคารพเจ้าของประเทศด้วยบทเพลง แต่เนื่องจากเพลงชาติพม่าไม่ได้มีโน้ตเพลงบรรเลงโดยวงออร์เคสตร้ามาก่อน จึงต้องมีการเรียบเรียงขึ้นใหม่

เพลงชาติพม่า เดิมเป็นบทเพลงสากล เขียนขึ้นโดยนักดนตรีชาวพม่า (Saya Tin, ค.ศ. ๑๙๔๘) ต่อมาเมื่อรัฐบาลทหารปกครองก็ได้เพิ่มเพลงชาติท่อนแรกเป็นบทเพลงพม่าที่เล่นโดยเครื่องดนตรีพม่า

นางออง ซาน ซูจี ที่ปรึกษาแห่งรัฐและรัฐมนตรีต่างประเทศของพม่า เดินทางมาชมการแสดงของวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ที่โรงละครแห่งชาติ กรุงเนปีดอว์ (วันจันทร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๙)

แล้วเอาบทเพลงทั้ง ๒ ท่อน มาต่อกัน มีคนนินทากันว่า "เมื่อชาวพม่ายืนฟังเพลงชาติพม่าแล้วก็ยืนหน้างอ" เพราะไม่ชอบบทเพลงที่ทำขึ้นโดยทหาร

วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ได้มอบหมายให้ พันโท ประทีป สุพรรณโรจน์ เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นใหม่ โดยนำบทเพลงทั้ง ๒ ท่อน มาทำให้เป็นเพลงเดียวกัน ต่อกันอย่างไพเราะ ทุก

เมืองที่เริ่มด้วยการบรรเลงเพลงชาติ ชาวพม่าที่นั่งอยู่ก็ลุกขึ้นยืน จบเพลงก็ปรบมือกันทุกคน ต่างก็บอกว่า "ขนลุก"

สำหรับผู้นำพม่า ออง ซาน ซูจี (Aung San Suu Kyi) ได้ลุกขึ้นยืนฟังเพลงชาติพม่าอย่างตั้งใจมาก และยังกล่าวขอโทษถึง ๖ ครั้ง เพราะว่ามีเด็กที่เข้ามาฟังการแสดงดนตรีครั้งนี้จำนวนมาก ส่งเสียงดัง เธอบอกว่า "ฉันอายมากเลยที่มีเด็กมาส่งเสียงดังในการแสดงดนตรี" เธอบอกขอบคุณวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) และเชิญให้มาแสดงอีก และเธอขอโทษที่อยู่ได้เพียงครึ่งเดียว เพราะจะต้องมีการประชุมเจรจา

กลุ่มชาติพันธุ์ในพม่า (ปางโหลง) ในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ และสุดท้ายเมื่อการบรรเลงจบครึ่งแรก เธอก็มอบดอกไม้ให้แก่ผู้อำนวยการวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ)

ในการแสดงของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) ที่กรุงเนปิดอว์ มีคณะรัฐมนตรีมาร่วมฟัง ๑๒ ท่าน และอยู่จนจบการแสดงทุกคน มีผู้ฟังเข้าชมเต็มทุกที่นั่ง (๑,๓๓๘ ที่นั่ง) ซึ่งกรุงย่างกุ้งและเมืองมัณฑะเลย์มีคนจำนวนมากเข้าชมการแสดงไม่ได้เพราะที่นั่งไม่พอ

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) มีหน้าที่ต้องไปแสดงในประเทศเพื่อนบ้าน เมื่อมีโอกาสอำนวย เพราะดนตรีเป็นมิตรโดยไม่ต้องเจรจา ดนตรีไม่มีพรมแดน ยิ่งบรรเลงเพลงของเพื่อนบ้านด้วยก็จะทำให้เพื่อนบ้านรักคนไทยมากขึ้น เพื่อนบ้านก็จะหันมาคุยกันมากขึ้น นอกจากนี้ ดนตรียังเป็นเครื่องหมายของความเจริญ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) จึงเป็นการแสดงออกถึงความเจริญของประเทศไทย ซึ่งประเทศเพื่อนบ้านต้องการเป็นมิตร ต้องการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมดนตรี และต้องการความช่วยเหลือจากไทย

สิ่งที่ได้เมื่อไปแสดงในพม่า

ความจริงการเดินทางไปแสดงของวงทีพีโอในครั้งนี้ (๒๕-๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙) จำนวนคน ๑๒๐ คน ทั้งทางบกและทางอากาศ ทุกคนเหนื่อยเพราะการเดินทาง ที่สำคัญก็คือการลงทุนทั้งแรงงาน พลังงาน เวลา และงบประมาณสูงมาก เพราะสัมภาระเยอะ สิ่งที่ได้จากการเดินทางไปแสดงครั้งนี้คือ (๑) ความน่าเชื่อถือ

ในผลงานและฝีมือของวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (ทีพีโอ) ทุกคนที่ได้ยินเสียงเพลงก็หมดข้อกังขาและบอกว่าทีพีโอเล่นดีมาก (๒) การจัดการของวงทีพีโอ มีความเป็นมืออาชีพเหนือกว่าหุ้นส่วนทุกฝ่าย โชคดีที่การจัดการของวงทีพีโอไม่ได้ไว้วางใจให้คนอื่นทำ ไม่เช่นนั้นก็คงยุ่งยากกว่านี้อีกมาก การจัดการและการประสานงานของวงทีพีโอ สามารถทำงานได้สำเร็จ (๓) ฝ่ายพม่ามีความไว้เนื้อเชื่อใจไทยเต็มร้อย ฝ่ายเยอรมันก็เชื่อถือว่าทำแล้วสำเร็จ และฝ่ายสถานทูตไทย นักธุรกิจไทย ก็ให้ความไว้วางใจเชื่อถือ ทุกอย่างจบลงที่คุณภาพ

(๔) สมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงทีพีโอทุกคน มีความเชื่อมั่นในองค์กร นอกจากมีฝีมือดี เป็นมืออาชีพแล้ว ยังเป็นผู้ที่มีรสนิยมด้วย รับผิดชอบได้ดี ไม่สร้างปัญหา ไม่เป็นภาระ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน (๕) การเดินทางต้องเผชิญความยากลำบาก ทำให้สมาชิกวงทีพีโอทุกคนมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความรักสามัคคีกันมากขึ้น ทั้งๆ ที่นักดนตรีมาจากหลากหลายเชื้อชาติ และไม่ค่อยจะสามัคคีกันอย่างนี้มาก่อน (๖) สุดท้ายเมื่อสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงทีพีโอทุกคน ได้พบกับความยากลำบาก ได้เห็นความยากไร้ และเห็นผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าก็เกิดความรู้สึกเห็นใจ ประทับใจ และรู้สึกว่าประเทศไทยเจริญขึ้นอีกมาก เครื่องไม้เครื่องมือที่มีอยู่ในประเทศไทย รวมทั้งหอแสดงดนตรี (มหิดลสิทธาคาร) ได้กลายเป็นสวรรค์ของนักดนตรีทีเดียว

Welcome Speech
by H.E. Mr. Pisanu Suvanajata,
Ambassador of Thailand to Myanmar
at the Thailand Philharmonic Orchestra Concert
on Monday, 29 August 2016, at MICC2, Nay Pyi Taw

Your Excellency, State Counsellor Daw Aung San Suu Kyi,
Excellency U Win Myint, Speaker of Pyithu Hluttaw
Excellency U Mahn Win Khaing Than, Speaker of Amyotha Hluttaw
Mr. Wofgang Edmannsdofe, chargé d'affaires, the German Embassy in Myanmar,
Mr. Franz Xaver Augustin, Director Goethe-Institut Myanmar,
Dr. Sugree charoensook, Dean of the College of Music, Mahidol University,
members of the cabinet,
Distinguished guests,
Ladies and gentlemen,

Good evening.It is my great honour and pleasure to welcome H.E. Daw Aung San Suu Kyi, State Counsellor of the Republic of the Union of Myanmar, the honorable guests and everyone to the concert of the Thailand Philharmonic Orchestra Concert in Nay Pyi Taw tonight. During the past four days, the TPO traveled to and perform in Yangon and Mandalay for all music lovers in Myanmar who made the two National theaters packed and filled with happiness and appreciation. Likewise, I can see a lot of people in this MICC2 hall. I am most grateful for the warm welcome and kind hospitality extended to this goodwill mission from Thailand.

The Royal Thai Embassy, the German Embassy, and Goethe Institute have jointly worked in the past 6 months to bring this prominent orchestral concert as a symbol of friendship to our friends in Myanmar. This concert also serves as one of commemorative activities to celebrate two auspicious occasions of the entire Thai Nation; “The Seventieth Anniversary Celebrations of His Majesty King Bhumibol Adulyadej of Thailand’s Accession to the Throne” and “The Auspicious Occasion of Her Majesty Queen Sirikit of Thailand’s 7th Cycle Birthday Anniversary on 12 August 2016”. We also wish that all of our Myanmar friends will share with us celebrations in these two auspicious occasions.

The TPO, under the patronage of the Royal Thai Government, started just 10 years ago and since then TPO has been renowned as one of best orchestras in the region and performed for the world leaders in many occasions. To talk about the TPO, I cannot miss mentioning the most important man who has brought 90 notable musicians and professional team from Bangkok to be with us tonight. Please kindly join with me in extending our warm applause to Dr. Sugree Charoensook, Music Director of the TPO. With supervision of Dr. Sugree and the professionalism of the TPO, I am confident that tonight concert will bring atmosphere of joy and convey best wishes to everyone in this hall and Myanmar friend who watch the concert from home.

Furthermore, this concert would have never been possible without kind support from our sponsors, I would like to thank Krungthai Bank, Thai Beverage Public Company Limited, PTT Group, Banpu Public Company Limited, Bangkok Airways, Chatrium Hotel, Golden Myanmar Airlines, Kempinski Hotel Nay Pyi Taw, Shwe Pyi Thar Hotel, and Bagan Thande Hotel, and my special thanks to MRTV4 for broadcasting this event to the Myanmar community at home.

Finally, I would like to thank you all for sparing time from your busy schedules to be here with us tonight, and hope you will appreciate beautiful music from the TPO as well as goodwill and friendship between Thailand and Myanmar they bring with them.

Thank you.

จากใจทีมงานเบื้องหลัง

Thailand Philharmonic Orchestra

อาจารย์นพดล ถิรธราดล

ตลอด ๑๑ ปี ของวง TPO ได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนต่างประเทศถึง ๖ ครั้ง คือ ประเทศญี่ปุ่น ๒ ครั้ง ประเทศลาว ๒ ครั้ง ประเทศนิวซีแลนด์ ๑ ครั้ง และล่าสุดก็ประเทศพม่า ซึ่งมีแค่เพียงที่ญี่ปุ่น ๒ ครั้งเท่านั้น ที่ผมไม่ได้เดินทางไปด้วยในฐานะผู้จัดการทั่วไป (TPO General Manager) การเดินทางไปต่างประเทศแต่ละครั้งนั้น เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและมีปัจจัยมากมายเข้ามาเกี่ยวข้อง ล้วนต้องอาศัยความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านงบประมาณ ผู้สนับสนุน ความร่วมมือทั้งภายใน ความร่วมมือจากภายนอก คุณภาพการแสดง อุปกรณ์ และที่สำคัญที่สุดก็คือ ทีมงาน

การเดินทางไปประเทศพม่าในครั้งนี้ ตลอด ๖ วัน ๕ คืน เกิดขึ้นจากความร่วมมือของวง TPO มหาวิทยาลัยมหิดล สถานทูตไทยในประเทศพม่า สถานทูตเยอรมันในประเทศพม่า สถาบันเกอเธ่ MRTV (สถานีโทรทัศน์ในประเทศพม่า) และผู้สนับสนุนอื่นๆ ทั้งในประเทศไทยและประเทศพม่า ซึ่งค่าใช้จ่ายการเดินทางในครั้งนี้สูงมาก เนื่องจากต้องเดินทางถึง ๔ เมือง คือ ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ พุกาม และเนปิดอว์

องค์ประกอบของการจัดการในการเดินทางครั้งนี้ ประกอบด้วยส่วนหลักๆ อยู่ ๕ ส่วน คือ

๑. งบประมาณ ในส่วนนี้ ดร.สุกรี เจริญสุข เป็นผู้จัดหา และจัดการ โดยงบประมาณทั้งหมดเกิดจากความร่วมมือระหว่าง TPO (ดร.สุกรี เจริญสุข) กับ สถาบันเกอเธ่ (Mr. Franz Xaver Augustin) ซึ่งเป็นงบประมาณก้อนใหญ่ที่สุดเท่าที่ TPO เคยเดินทางออกนอกประเทศ เรื่องนี้เป็นความสามารถเฉพาะตัวของ ดร.สุกรี เจริญสุข ซึ่งยากจะเลียนแบบ ใครอยากทราบเรื่องนี้ ต้องไปสอบถามกับท่านเอาเองว่าหาเงินมาจากไหน

๒. การประสานงานต่างๆ แบ่งย่อยได้เป็น ๕ เรื่อง

๒.๑ ประสานงานกับทีมงานที่พม่า คือ สถานทูตไทย สถาบันเกอเธ่ MRTV ฯลฯ

๒.๒ ประสานงานกับสถานทูตพม่าในประเทศไทย เพื่อทำวีซ่าสำหรับเดินทางเข้าประเทศพม่า

๒.๓ ประสานกับสายการบิน

๒.๔ ประสานงานกับรถขนย้ายอุปกรณ์การแสดงทั้งหมด

๒.๕ ประสานงานกับนักดนตรี

๓. การเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด เพราะ TPO ต้องขนย้ายตั้งแต่เครื่องดนตรีขนาดใหญ่ สแตนด์โน้ต อุปกรณ์บันทึกเสียงและขยายเสียง แท่นยกพื้นเวที ตลอดระยะทาง ๒,๙๕๙ กิโลเมตร ขนย้ายเครื่องดนตรีขึ้นรถ และออกจากรถอย่างระมัดระวังถึง ๑๒ รอบ

๔. การเคลื่อนย้ายคน มีผู้ร่วมเดินทางในครั้งนี้ถึง ๑๑๓ ชีวิต ทั้งทางเครื่องบินและรถบัส ตลอดทั้ง ๖ วัน

๕. คุณภาพการแสดง ซึ่งเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของ Gudni A. Emilsson (วาทยกร) พันโท ประทีป สุพรรณโรจน์ (วาทยกรและผู้เรียบเรียงเสียงประสาน) Oliver Kern (นักเดี่ยวเปียโน) และนักดนตรี TPO ทุกท่าน

ซึ่งองค์ประกอบใหญ่ทั้ง ๕ ส่วนนี้ต้องประสานสัมพันธ์กันอย่างมีระบบและมีคุณภาพ

โดยส่วนตัวแล้ว ผมพบว่าการเดินทางในครั้งนี้เป็นภาพใหม่ในชีวิตการทำงานของผม จริงๆ แล้ว ผมทำงานบริหารจัดการมาเกือบยี่สิบปี ซึ่งถือว่ายาวนานมากๆ เมื่อเทียบกับอายุผม ครั้งนี้เป็นครั้งแรกก็ว่าได้ที่ผมรู้สึกว่าปัญหาการทำงานจากภายนอกมีมากกว่าภายใน โดยปกติการทำงานมักจะประสบกับปัญหาภายในมาก ทำให้งานติดขัด ล่าช้า สะดุด ขาดความเข้าใจหน้าที่ ทำให้ต้องเสียเวลากับการประนีประนอมมาก จนได้เนื้องานและคุณภาพน้อย แต่ครั้งนี้กลับกัน ผมแทบจะไม่ต้องแก้ปัญหาภายในเลย ได้เอาเวลา

เกือบทั้งหมดไปแก้ปัญหาภายนอก ซึ่งสำหรับผม เป็นเรื่องธรรมดาที่ยอมรับได้ เนื่องจากความแตกต่างของวัฒนธรรมการทำงานของแต่ละองค์กรนั้นแตกต่างกัน เราต่างต้องมองโลกในแง่ดี และปรับเข้าหากัน ดีกันบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องที่มุ่งไปในด้านบวกทั้งสิ้น

อีกประการหนึ่งที่ผมได้จากการเดินทางในครั้งนี้คือ เนื่องจากทีมงานทั้งหมดเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีใจแต่ไม่มีประสบการณ์ สุดท้ายหลังการเดินทาง ผมได้สร้างทีมงานที่เข้มแข็งขึ้นมาหนึ่งทีม คุ้มเสียยิ่งกว่าคุ้ม การเรียนจากสนามจริงนั้นมีค่าเจ็บจริงไม่มีตัวแสดงแทน มันเป็นความรู้ที่ยั่งยืน และอาจเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานของน้องๆ ไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไม่รู้ตัว ผมเชื่อว่าน้องๆ ได้สัมผัสถึงการทำงานที่มีความสุขว่ามีอยู่จริง

ประชุมให้น้อย ทำให้มาก และสรุปให้ได้

ปวีณา พงศ์สันติชัย

๑. ประทับใจกับการที่ได้เข้าร่วมสักการะพระมหามัยมุนี พระพุทธรูปมีชีวิตที่เมืองมัณฑะเลย์ ต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปให้ทันพิธีล้างพระพักตร์ ซึ่งจะเริ่มตอนประมาณตีสี่ โดยจะมีการล้างพระพักตร์แปรงพระโอษฐ์ และเช็ดพระพักตร์ ใช้เวลาประมาณชั่วโมงกว่าๆ

๒. ปลาบปลื้มในความร่วมมือร่วมใจของทีมงานทุกคนที่สามารถฝ่าฟันอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างทางอันหลากหลายและมากมาย

๓. รู้สึกชื่นชมกับชาวพม่าที่รักและให้ความสนใจในดนตรีออร์เคสตร้าเป็นอย่างมาก

๔. ประทับใจที่ได้พบท่านอองซานซูจี ซึ่งมาร่วมชมการแสดงคอนเสิร์ตโดยวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

๕. ชอบที่ชาวพม่าแต่งกายเรียบร้อยและมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง

๖. การเดินทางข้ามเมืองอันแสนจะขลุกขลัก พร้อมเสียงแตรรถดังตลอดทาง แต่จะว่าไปแม้ว่าการขับรถจะไม่เป็นระเบียบ เสียงแตรรถดังวุ่นวายตลอดเส้นทางก็ตาม ก็ยังไม่พบอุบัติเหตุบนท้องถนนตลอดระยะเวลาการเดินทาง

๗. การจัดการที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสายการบินภายในประเทศ ไม่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ พนักงานเช็คอินโดยการทำเครื่องหมายกับรายชื่อในกระดาษ พร้อมเขียน boarding pass แบบแมนนวล

๘. เป็นการเดินทางต่างแดนครั้งแรกที่ไม่สามารถหาซื้อของฝากพื้นเมืองที่ถูกใจมาเป็นของฝากได้ (เลยต้องหาซื้อจาก duty free เมืองไทยแทน)

๙. อาหารพม่าที่ไม่คุ้นเคย รสชาติค่อนข้างแปลก และมันเยิ้ม

๑๐. การสื่อสารที่ยากลำบาก เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่พูดภาษาอังกฤษ

ธนกฤต รชตะศิรกุล

ผมได้รับการติดต่อจากอาจารย์หลง (อาจารย์นพดล ถิรธราดล) ด้านการติดต่อประสานงานทั้งสองฝ่ายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เริ่มออกเดินทางจากชายแดนแม่สอดไปเมืองย่างกุ้ง เวลา ๑๐.๐๐ น. การเดินทาง ถึงเมืองย่างกุ้งเวลา ๒๒.๐๐ น. และหลังคอนเสิร์ตเลิกก็เตรียมขนย้ายเครื่องดนตรีไปยัง เมืองมัณฑะเลย์ แสดงคอนเสิร์ตจบเตรียมเก็บเครื่องดนตรีออกเดินทางไปยัง เมืองเนปิดอว์ จากนั้นทีมงานก็ตามมาจากเมืองพุกามเพื่อเตรียมเครื่องดนตรี การแสดงเป็นไปอย่างเรียบร้อย (จบการแสดง) ต่อจากนั้นทีมงานและผมก็เก็บอุปกรณ์เครื่องดนตรีเพื่อเตรียมนำกลับมาประเทศไทย เริ่มออกเดินทางเวลา ๒๒.๐๐ น. จากเมืองเนปิดอว์ ถึงชายแดนพม่าเวลา ๑๑.๓๐ น. ผ่านการตรวจเอกสารแล้วเดินทางต่อมายังประเทศไทยเรียบร้อยตลอดการเดินทางครับ

ข้อดี (ในส่วนที่ผมปฏิบัติหน้าที่) : มีทีมงานที่ดีทั้งไทย/พม่า ที่พักดีมาก อาหารดีแต่อาจไม่ถูกปาก โดยรวมดี อากาศสดใส มีความเป็นมิตรดี มีน้ำใจ

ข้อเสีย (ในส่วนที่ผมปฏิบัติหน้าที่) : คงจะเป็นเส้นทางการเดินทางที่ถนนหนทางยังไม่พัฒนา และเรื่องบุคลากรที่สื่อสารกันยาก รวมถึงคนทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ดนตรี)

ปิยะพงศ์ เอกรังษี

การมาทัวร์คอนเสิร์ตในพม่าในครั้งนี้ ผมประทับใจในความทุ่มเทของทีมงานและทีมบริหารจัดการของเราที่ประสานงานกับทีมงานทางพม่า เพื่อนำพาคณะนักดนตรีและทีมงาน TPO ไปแสดงคอนเสิร์ตทุกๆ เมืองในพม่าได้อย่างราบลื่น การตอบรับอย่างเป็นกันเองและการดูแลอันอบอุ่นจากสถานทูตไทย โดยท่านทูต พิษณุ สุวรรณะชฎ ผมประทับใจในความเป็นมิตรของชาวพม่า ที่ให้การต้อนรับและมาชมคอนเสิร์ตกันอย่างล้นหลาม ประทับใจในเมืองพม่า ที่มีภูมิประเทศที่สวยงามและยังคงมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์และ

วัฒนธรรมที่น่าค้นหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เมืองพุกาม

การทัวร์คอนเสิร์ตในครั้งนี้ ผมรู้สึกว่าเรามีการบริการจัดการที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมากในทุกแง่มุม ทีมงานได้รู้จักกันเรียนรู้และประสานการทำงานกันได้ดีมากขึ้น และในทุกๆ คอนเสิร์ตที่พม่า เราก็ได้เรียนรู้ปัญหาต่างๆ จากการทำงาน และพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในคอนเสิร์ตที่เมืองถัดไป

ธนัชญกร พงศ์ปกรณ์ฤทธิ์

“การเดินทาง” มักทำให้เราได้เรียนรู้สิ่งใหม่เสมอ การเดินทางร่วมทริป “The Thailand Philharmonic Orchestra in Myanmar 2016” ในครั้งนี้ ถือเป็นการเดินทางแห่งจุดเริ่มต้นที่สำคัญ โดยเฉพาะชาว TPO ทุกคน เราได้ปักธงความเป็น TPO ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์อย่างน่าภูมิใจ ได้รับความชื่นชม มิตรภาพและการต้อนรับที่อบอุ่นจากพี่น้องชาวพม่าที่มาชมกันอย่างเต็มหอแสดง เสียงปรบมือที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของท่วงทำนองดนตรี แสดงออกได้ถึงความรู้สึกของผู้ชมที่มีต่อดนตรีและทำให้ได้รู้ว่า “ดนตรีคือภาษาสากล” นั้น คืออะไร ขอบคุณ TPO ที่ให้โอกาสในการร่วมเดินทางครั้งสำคัญ ขอบคุณผู้สนับสนุนและผลักดันให้เรามีโอกาสได้เดินทางไปแสดงยังต่างแดน ซึ่งถือเป็นโอกาสพิเศษ ขอบคุณพี่ น้อง เพื่อนๆ ทีมงานทุกคน และที่สำคัญที่สุดคือผู้ชมชาวพม่า ที่ให้การตอบรับที่ดีทั้ง ๓ เมือง ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ และเนปิดอว์ ที่ให้ความสนใจเข้าชมกันอย่างมากมายทุกๆ เมือง และได้รับเกียรติอย่างสูงในการมาเยือนของผู้นำประเทศ ออง ซาน ซูจี ที่ปรึกษาแห่งสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ และได้รับการดูแลจากรัฐบาลเป็นอย่างดี ซึ่งเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนเมืองที่มีแต่ความอบอุ่น การต้อนรับที่ดี และเต็มไปด้วยความสวยงามของวัดและธรรมชาติอีกครั้งหนึ่ง

พงษ์ภัทร เชื้อพิบูลย์

การเดินทางไปประเทศพม่าร่วมกับวงดนตรี TPO ในฐานะผู้ช่วยงานระบบเสียงในครั้งนี้ ผมประทับใจในการเดินทางที่สบายทั้งทางรถยนต์และเครื่องบิน ทำให้เจ้าหน้าที่และนักดนตรีเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย ปลอดภัย การเดินทางที่ดีช่วยลดความเหนื่อยล้าของทั้งนักดนตรีและเจ้าหน้าที่ได้เป็นอย่างมาก ทำให้การทำงานสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ เพราะไม่หมดแรงไปกับการเดินทางเสียก่อน ด้านที่พักอาศัยถือว่ายอดเยี่ยมมาก การได้พักในสถานที่ที่ดีช่วยเติมพลังให้กับการทำงานที่เหน็ดเหนื่อยและพร้อมสำหรับการทำงานในวันต่อมาได้มาก ด้านอาหารนั้น แม้จะไม่ถูกปากนัก แต่ก็มีให้รับประทานอย่างเพียงพอ (แม้ว่าบางมื้อจะไม่ได้ร่วมทานด้วย) สุดท้าย ผมประทับใจในทีมงานทุกฝ่ายที่ช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่ และถือเป็นความสุขที่สุดที่ได้ร่วมเหน็ดเหนื่อยด้วยกัน หวังว่าจะได้ร่วมงานกันกับทุกท่านอีกครั้งในโอกาสหน้า ขอบคุณทีมงานทุกๆ ท่านครับ

ภากร บัวทอง

ความประทับใจในการเดินทางพาวง TPO มาเล่นที่พม่าระหว่างวันที่ ๒๕-๓๐ ส.ค. ๕๙

ทีมงานทุกคนให้ความร่วมมือในการทำงานดีมากเลยครับ ทีมงานไม่ว่าจะทำตำแหน่งไหนก็มาช่วยแบกหามใช้แรงงานจัดวง แบกเครื่องดนตรีกันทุกคน พี่ๆ น้องๆ นักดนตรีทุกคนช่วยเหลือทีมงานฝ่ายจัดการดีมากๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความร่วมมือด้วยการทำตามตารางเวลาที่ฝ่ายจัดการได้เตรียมไว้ทุกอย่าง แถมพอเสร็จคอนเสิร์ตแต่ละโชว์ พี่ๆ น้องๆ นักดนตรียังช่วยทีมงานยกเครื่อง ยกสแตนด์โน้ตมารอที่แพ็กของอีกด้วย ส่วนเรื่องที่พัก ดีสุดๆ เลยครับ อาหารก็ดีมาก (ไม่รวมอาหารพม่านะครับ!!) อยากให้มีการแสดงในต่างประเทศบ่อยๆ ครับ

ขอบคุณ ดร.สุกรี เจริญสุข ที่ทำให้ดนตรีของ TPO ได้แสดงในต่างประเทศนะครับ

วีระพงษ์ กระสินธุ์

บันทึกการเดินทางการทำงานของวง Thailand Philharmonic Orchestra ในประเทศพม่า

การเดินทางไปประเทศพม่าในครั้งนี้ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนในความคิดของผมหลายอย่าง ผมเพิ่งไปประเทศพม่าเป็นครั้งแรก... ฮ่าๆๆ ความคิดที่เกี่ยวกับประเทศพม่าที่คิดว่าเป็นประเทศที่ไม่น่าไปและไม่อยากไป แต่พอได้เดินทางไปทำงานหรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ระหว่างทางก็ได้เห็นชีวิตและวัฒนธรรมของคนพม่าริมสองฝั่งข้างทาง ระหว่างนั่งรถได้เห็นความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ต้นไม้ที่เขียวขจี ในทุกๆ ที่นั้นทำให้ผมรู้สึกสดชื่นมีพลังในการทำงาน และสิ่งก่อสร้างวัตถุโบราณของชาวพม่าทำให้ผมตะลึงกับความใหญ่โตอลังการงานสร้างของชาวพม่า สิ่งก่อสร้างแทบทุกที่ที่ผมได้ไปก็มีเอกลักษณ์และความสวยงามในแบบฉบับของชาวพม่า ประวัติศาสตร์และศิลปะอันงดงามในหลายๆ ด้าน เช่น เครื่องดนตรี ภาพวาด วัตถุโบราณ และอื่นๆ อีกมากมาย

ในการไปทำงานครั้งนี้ อาจมีอุปสรรคอยู่บ้างในการขนย้ายเครื่องดนตรี ทำให้การทำงานในครั้งนี้หนักเอาเรื่องเหมือนกัน แต่ทุกคนในทีมก็ช่วยกันอย่างเต็มที่จึงทำให้งานผ่านพ้นไปได้ด้วยดี และก็ได้พลังของนักดนตรีมาช่วย ทำให้งานง่ายขึ้นและเร็วขึ้น เรื่องนี้ทำให้ประทับใจผมมากๆ ต้องขอบคุณพี่ๆ น้องๆ นักดนตรีด้วยครับ

เรื่องอาหารการกินและที่พัก เรื่องนี้สบายมากครับ ปกติผมเป็นคนกินอยู่ง่ายๆ อยู่แล้ว ไปไหนไปกันได้ทุกที่ แต่ก็ต้องขอขอบคุณท่านอาจารย์สุกรี เจริญสุข มากๆ ครับ ที่จัดเตรียมให้ทุกคนได้อยู่ที่พักดีๆ ระดับห้าดาวทุกที่ หลังจากเหน็ดเหนื่อยมาจากการทำงานแล้ว พอได้เจอที่พักดีๆ นอนแล้วหายเหนื่อยทันที

การเดินทางในครั้งนี้ ผมถือว่าเป็นความมันส์และความประทับใจของผมที่ได้เปิดโลกกว้างไปกับวง Thailand Philharmonic Orchestra (TPO)

คนึงนิจ ทองใบอ่อน

สำหรับการเดินทางร่วมกับวงทีพีโอในการไปแสดงคอนเสิร์ต ณ ประเทศพม่าในครั้งนี้ ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่คุ้มค่ามากๆ ค่ะ เพราะมีโอกาสได้ไปเยือนถึง ๔ เมือง คือ ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ พุกาม และเนปิดอว์ ซึ่งทั้ง ๔ เมือง ก็มีความแตกต่างกัน ทั้งผู้คน สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และที่สำคัญยังคงมีความแตกต่างจากบ้านเราอยู่มาก ซึ่งความแตกต่างนี้อาจสร้างความยากลำบากให้แก่พวกเราหลายๆ คน เช่น เรื่องอาหาร อาคารสถานที่ของหอแสดงดนตรี และวัฒนธรรมการชมคอนเสิร์ตของผู้คนที่นั่น ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ที่ท้าทายทีเดียว

แต่ไฮไลต์ที่สำคัญที่สุดสำหรับการไปพม่าในครั้งนี้ คงเป็นการที่วงทีพีโอได้รับเกียรติจาก ออง ซาน ซูจี บุคคลสำคัญของพม่า มาร่วมชมคอนเสิร์ตในครั้งนี้ ซึ่งสร้างความปีติยินดีให้แก่เหล่านักดนตรีและพวกเราทีมงานทุกคน นับเป็นการปิดทริปการทัวร์คอนเสิร์ตที่น่าประทับใจมากๆ ค่ะ

ภาพพิมพ์ เชื้อทหาร

จากสยามสู่เมียนมาร์ (ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-พุกาม-เนปิดอว์)

"มิงกะลาบา" คือเสียงแรกที่ดิฉันได้ยินทุกครั้งไม่ว่าจะไปทางใด นับเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้ไปเยี่ยมเยือนประเทศเมียนมาร์ การรับรู้ที่ถูกหล่อหลอมมาจากหนังสือเรียนประวัติศาสตร์สมัยชั้นประถมและตามสื่อต่างๆ ที่แสดงถึงอารยธรรมความป่าเถื่อนของประเทศเมียนมาร์ไม่ได้เป็นอย่างที่เห็นในปัจจุบัน คนเมียนมาร์มีแววตาและสีหน้าเต็มไปด้วยรอยยิ้มและความจริงใจ ซึ่งนับเป็นความประทับใจแรกทันทีที่มาถึงประเทศนี้ หรือเพราะความที่ทุกคนคิดว่าดิฉันเป็นสาวพม่า เพราะไม่ว่าเดินไปที่ใด เค้าจะมาพูดกับฉันด้วยภาษาพม่า หนุ่มชาวเมียนมาร์สวมโสร่งหญิงใส่ผ้าซิ่น แสดงถึงวัฒนธรรมที่ไม่ได้ถูกกลืนกินไปกับอารยธรรมตะวันตก ดิฉันรู้สึกโชคดีที่มีโอกาสได้ทำงานครั้งยิ่งใหญ่เช่นนี้ การมีโอกาสไปเยือนสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์เป็นครั้งแรกในชีวิตในฐานะผู้ประสานงานดูแลนักดนตรี TPO วงดนตรีออร์เคสตร้าที่มีชื่อเสียงระดับโลก เป็นช่วงเวลาแห่งความสุขที่ผ่านไปรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โอกาสสำคัญในครั้งนี้ที่ได้แสดงแด่ท่านอองซานซูจี ซึ่งเป็นโอกาสหนึ่งในชีวิตที่ได้ทำงานระดับประเทศ คณะนักดนตรี TPO ผู้ร่วมเดินทางรวมกว่าร้อยชีวิตต่างทำงานด้วยความสามัคคี ร่วมมือกันเป็นอย่างดีเพื่อให้งานคอนเสิร์ตเป็นที่ประทับใจชาวเมียนมาร์ มนต์เสน่ห์ของเมียนมาร์ที่น่าชื่นชมยิ่งคือการที่ชาวเมียนมาร์ยังคงอนุรักษ์วิถีชีวิต

วัฒนธรรม การแต่งกายแบบเดิมโดยไม่ถูกกลืนไปกับกระแสวัฒนธรรม

สิ่งสำคัญสุดท้ายที่ดิฉันมองเห็น ดิฉันรู้สึกว่าดนตรีเป็นสื่อกลางชั้นดีที่ทำให้เกิดมิตรภาพอย่างไร้พรมแดน ถึงจะต่างชาติต่างภาษาก็ตาม ทุกๆ คอนเสิร์ตที่ TPO ได้แสดงในแต่ละเมือง จะเห็นว่าผู้คนชาวเมียนมาร์ต่างให้ความสนใจ และรับรู้ถึงความชอบในดนตรีคลาสสิกของชาวเมียนมาร์ยิ่งกว่าคนไทยเสียอีก ทำให้เราต้องหันมามองว่าการจะทำให้คนไทยหันมาฟังดนตรีคลาสสิกนั้น ทำอย่างไร

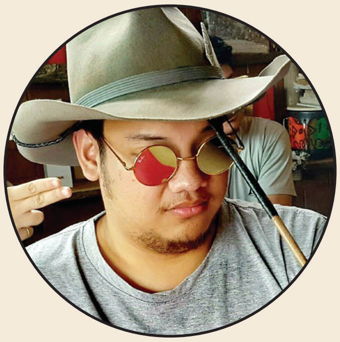

ชนะเทพ พึ่งภักดี

ความประทับใจแรกที่เกิดขึ้น เมื่อก้าวเท้าสู่แผ่นดินเมียนมาร์ คือ สนามบิน สนามบินเมืองย่างกุ้งเป็นสิ่งแรกที่รู้สึกได้ว่า ผิดจากที่เคยคาดหมายไว้เยอะมาก ไม่เคยคาดคิดว่าสนามบินของเขาจะสวยงามและดูทันสมัยมากขนาดนี้ ตื่นตาตื่นใจมากครับเวลานั้น

และในการมาฐานะทีมงานส่วนการเตรียมเวทีการแสดง สิ่งที่ประทับใจมากคือ ความเป็นกันเองและความช่วยเหลือของทีมงานฝั่งเมียนมาร์ ต้องขอบคุณพวกพี่เขาจริงๆ เพราะแม้จะมีอุปสรรคบ้างเล็กน้อยด้านภาษา เราก็ยังสามารถใช้ภาษามือ ชี้โน่นนี่นั่น อยู่ช่วยเหลือกัน พูดคุยหัวเราะด้วยกัน ถึงจะต้องอยู่ดึกดื่น เพราะเก็บเครื่องดนตรีทั้งหมด เขาก็อยู่ด้วยกันกับทีมเรา และช่วยกันจนจบภารกิจในแต่ละวันไปได้ด้วยดีครับ

พรรณปพร จันทราสกาววงศ์

ย่างกุ้ง เมืองหลวงเก่า หลายอย่างยังทิ้งร่องรอยความเจริญไว้ แต่ขาดการบูรณะดูแลเท่าที่ควร ความเจริญของทรัพยากรที่เจอในประเทศนี้ทำให้รู้สึกทึ่ง ความเจริญในวัดวาอารามและผู้คนที่ลงทุนให้วัด และศาสนาเจริญรุ่งเรืองกว่าสภาพความเป็นอยู่ของตัวเอง หอประชุมที่เจอค่อนข้างมืดและร้อนมาก แต่เพื่อนร่วมงานและนักดนตรีน่ารัก มีความอดทนกับความร้อนภายในหอประชุมและแสงสปอร์ตไลท์ที่ส่องหน้านักดนตรีตลอดเวลา การแสดงวันนี้คนมาชมจำนวนมาก การจัดการเรื่องบัตรด้านหน้างานเป็นไปด้วยความวุ่นวาย แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดี

มัณฑะเลย์ นั่งเครื่องบินไปมัณฑะเลย์ เป็นอะไรที่เปิดประสบการณ์การนั่งเครื่องบินใบพัด ครั้งแรกในชีวิต ครั้งแรกที่เคยเจอสนามบินที่มีความวุ่นวายและรู้ถึงความยุ่งยากของระบบ Manual ในการเช็คอิน หอประชุมที่นี่ถือว่าอากาศเย็นกว่าที่ย่างกุ้งมาก และต้องขอนับถือการทำงานของคนขนเครื่องที่เดินทางข้ามเมืองตลอดทั้งคืนเพื่อให้เราแสดงกันทันเวลา

เนปิดอว์ เมืองที่เราต้องแสดงเมืองสุดท้าย อยู่ๆ ก็รู้สึกใจหาย ที่เหลือเวลาอีกแค่ ๒ วัน ก็ต้องกลับบ้านแล้ว ทั้งๆ ที่วันแรกยังรู้สึกว่าอีกนานกว่าจะครบ ๖ วัน แปลกดีเหมือนกัน ตอนต้องโบกมือลาคุณวิน หม่อง และ ดร.โต โจ่ รู้สึกขอบคุณเขาทั้งสองอย่างมาก ที่คอยร่วมผจญภัยและช่วยเหลือพวกเรามาตลอด

การทำงานต่างประเทศครั้งที่สองของข้าพเจ้านี้ ค่อนข้างวุ่นวายและยากพอสมควร แต่ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมงานทุกคน ที่อยู่ร่วมมือกันจนวันสุดท้าย

ขอบคุณทุกๆ ความยุ่งยากที่เจอทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้พัฒนาตัวเอง

ขอบคุณทุกๆ ความร่วมมือและความช่วยเหลือของทุกคนที่ทำให้งานครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอบคุณความเหนื่อยอ่อน ที่ทำให้รู้จักความสบายมากขึ้น

ขอบคุณอาหารรสชาติใหม่ๆ และที่พักดีดี

ขอบคุณทุกๆ อย่าง ที่ทำให้เรื่องราวตลอด ๖ วันนี้เกิดขึ้น

ขอบคุณค่ะ

วรรณิศา สันทาลุนัย

การเดินทางเยือนสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ในระหว่างวันที่ ๒๕-๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ความประทับใจก้าวแรกที่ถึงสนามบินย่างกุ้ง สัมผัสได้ถึงความเป็นวัฒนธรรม ที่เห็นได้ชัดคือการแต่งกาย ผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่น ผู้ชายใส่โสร่ง ซึ่งเห็นแล้วรู้สึกประทับใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมแต่เดิมไว้ เมื่อเดินทางกลับไปที่พัก มีต้นไม้สองข้างทางทำให้ได้เห็นธรรมชาติที่สวยงาม บ้านเมืองปราศจากมลพิษ พออยู่ได้สักพักก็สัมผัสได้ถึงความมีน้ำใจของชาวพม่า ชาวพม่าเป็นคนขยันยิ้มง่าย มีจิตใจดี และสิ่งสำคัญที่ประทับใจในการเดินทางครั้งนี้คือความมีสปิริตของนักดนตรี ถึงแม้จะเหนื่อยกับการเดินทางมากเพียงใด แต่เมื่อถึงการแสดงคอนเสิร์ตทุกคนแสดงออกมาอย่างเต็มที่ ทั้งหมดนี้คือความประทับใจที่ไม่รู้ลืมค่ะ

ในส่วนของการไม่ประทับใจ คือ สถานที่สำคัญ เช่น สนามบิน โรงแรม และธนาคาร น่าจะมีระบบที่สะดวกและ

รวดเร็ว จากการที่ได้เห็นบางสถานที่ยังเป็นระบบแมนนวล (Manual) จึงทำให้เกิดความล่าช้า และหอแสดงดนตรียังมีระบบควบคุมไม่ค่อยดีเท่าที่ควร จากการที่ได้เห็นเมื่อเริ่มการแสดงคอนเสิร์ต ผู้ชมบางคนเล่นโทรศัพท์มือถือ คุยกัน ทำให้รบกวนผู้ที่ตั้งใจชมคอนเสิร์ต และหลังงานคอนเสิร์ตแสดงเสร็จ ในหอแสดงมีขยะเต็มพื้นหอแสดง จึงรู้สึกไม่ค่อยประทับใจค่ะ

สิทธินนท์ ผลงาม

ช่วงเวลาหกวันในประเทศพม่าที่ผ่านมานั้น เต็มไปด้วยความรู้สึกหลากหลาย การเตรียมตัวที่คิดว่าดีแล้วนั้นไม่เคยดีพอ ปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึง จนบางครั้งผมรู้สึกท้อ ไม่รู้จะแก้ปัญหาอย่างไรดี แต่ทุกๆ ครั้งที่ปัญหาเกิดขึ้น ก็ได้ทุกคนช่วยกันคิด ช่วยกันลงแรง ลงใจ เผชิญหน้ากับปัญหา จนเมื่อรู้สึกตัวอีกที ปัญหานั้นก็หายไปแล้ว ทำให้ผมรู้สึกสนุกที่ได้แก้ไขปัญหาเหล่านั้นไปด้วยกัน ไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อปัญหาใดๆ ที่จะเกิดขึ้น เพราะมั่นใจได้ว่าหากทุกคนช่วยกัน ปัญหาก็จะแก้ไขได้อย่างง่ายดาย แม้ว่าจะเหนื่อยแสนเหนื่อยแต่ผลลัพธ์นั้นทำให้ผมมีความสุขเหลือเกิน

มิงกะลาบา (สวัสดี) เป็นสิ่งแรกที่ผมได้เรียนรู้ในประเทศพม่า คนพม่าทุกคนเป็นคนอัธยาศัยดี เมื่อขับรถผ่านกันก็บีบแตรทักทายกันตลอดอย่างไม่รู้สึกรำคาญ คนพม่าเป็นคนรักในวงกลม ไม่ว่าจะขับรถไปไหนก็ต้องผ่านวงเวียน ไม่ว่าถนนจะเล็กจะใหญ่ขับไปก็ต้องเจอวงเวียน ห้านาทีของเขากับของเราไม่เคยเท่ากัน โดยเฉพาะการแลกเงินและการเดินทาง สิ่งเหล่านี้ที่ผมพบเจออาจจะทำให้ผมรู้สึกเบื่อหน่ายกับประเทศนี้ แต่สิ่งสุดท้ายที่ผมค้นพบนั้น ทำให้ผมรู้สึกดีกับประเทศนี้ขึ้นมามากโข "คนพม่าเป็นคนมีน้ำใจ" ในหลายๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ได้คนที่มีน้ำใจจากประเทศนี้นี่แหละช่วยแก้ไขปัญหา จนทำให้ผมซาบซึ้งใจอย่างมากกับผู้คนในประเทศนี้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัญหาจะเกิดขึ้นอย่างมากมาย แต่ในที่สุดเราก็เดินทางมาจนถึงจุดจบ แม้จะนอกแผนไปบ้าง แต่ทุกอย่างก็จบลงด้วยดี ในบางครั้งผมอาจจะนำปัญหามาให้บ้างก็ฝากขอโทษทุกๆ คนด้วย และอยากจะขอบคุณทุกๆ คน เพื่อนร่วมงาน นักดนตรี หัวหน้าที่รัก ที่ทำให้ทุกอย่างจบลงด้วยดี และสุดท้าย ขอขอบคุณปัญหาทุกปัญหาที่เข้ามาทำให้พวกเราได้พัฒนาขึ้น ผูกพันกันมากขึ้น โดยที่ผมเองก็ไม่ได้รู้สึกตัว

Yi-Wen Chen

Staff members were very helpful throughout the tour. We all together went through all situations under the manager's well leading.

Only, we were lack of 1 or 2 people who speaks the local Myanmar language to work with us, while Mr. Win Min who I thought was exhausted and couldn't offer the assistance when he has his own duty. Next tour, it would be better to confirm with the organiser on the full presence of translators or "volunteers".

Another thing, it would be more ideal to provide members with meals from the hotels we stay to reduce the inconveniences and minimize the health issues. Especially, the meal (food boxes) after the sound check and before the concert is the management team's responsibility when we want to ensure the quality of the concert.

At the end, I was very impressed by the history and culture of Myanmar, and how the social system could affect a country's development. Not saying the country is now good or bad, just I think any decision could make difference if you give it enough time to cultivate.

คอนเสิร์ต ใช้หนี้ มหาวิทยาลัยมหิดล

จัดแสดงโดย
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

รายการแรก
วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย
คาวาล์เลอเรีย รูสติกานา (Cavalleria Rusticana)

รายการที่สอง
วันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๖๐
วงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย
อนุสรณ์อยุธยา-ธนบุรี ๒๕๐ ปี

รายการที่สาม
วันที่ ๒๘-๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐
วงบีบีซีซิมโฟนีออร์เคสตร้า (BBCSO)

บัตรราคา ๔,๐๐๐ บาท ทุกที่นั่ง

รูปวาดโดย สุชาติ วงษ์ทอง
เจ้าของ ดร.ประวิช รัตนเพียร
เก็บรักษา มูลนิธิอาจารย์สุกรี เจริญสุข

๒๒ ปี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ฉลองวันสถาปนาวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

รายการระลึกวันจัดตั้งวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

ณ สะพานท่าน้ำ ด้านหน้าอาคารเตรียมศิลปินดนตรี

๐๖.๒๕ น.	พระสงฆ์ จำนวน ๒๓ รูป เดินทางถึงบริเวณพิธี
๐๖.๓๐ - ๐๗.๐๐ น.	ตักบาตรข้าวสาร อาหารแห้ง อาหารสด
๐๗.๐๐ - ๐๗.๓๐ น.	แขกผู้มีเกียรติทุกท่านร่วมกันรับประทานอาหารเช้า

ณ หอแสดงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๐๘.๐๐ น.	ลงทะเบียนเข้าร่วมงาน ณ หอแสดงดนตรี
๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	เล่าเรื่อง “กำเนิดดุริยางคศิลป์” ศ.นพ.วราวุธ สุมาวงศ์ ศ.นพ.พูนพิศ อมาตยกุล ดำเนินรายการโดย รศ.ดร.สุกรี เจริญสุข
๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.	พัก รับประทานอาหารว่าง
๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.	คุยกับปราชญ์สยาม “บทเพลงแห่งชีวิต” ศ.นพ.ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ ปัญญาชนสยาม ดำเนินรายการโดย คุณพิภพ ธงไชย กรรมการเลขานุการ มูลนิธิเด็ก
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	พัก รับประทานอาหารกลางวันตามอัธยาศัย
๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	การแสดงของคณะนักร้องประสานเสียง ๔ คณะ

พิธีไหว้ครูดนตรี

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙

เรื่อง: วรารัตน์ สีชมนิ่ม (Wararat Seechomnim)

พิธีไหว้ครู เป็นประเพณีสำคัญอย่างหนึ่งของวงการการศึกษาไทย เพราะสังคมไทยให้ความสำคัญกับการแสดงความเคารพนบนอบ และความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณที่มนุษย์พึงปฏิบัติ การไหว้ครูจึงเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดพิธีไหว้ครูขึ้น เพื่อให้ศิษย์ได้แสดงความเคารพและฝากตัวเป็นศิษย์ รวมถึงการขอขมาในสิ่งที่ได้กระทำผิดต่อครู โดยนักเรียน/นักศึกษาต้องนำพานอันประกอบด้วยหญ้าแพรก ดอกเข็ม ดอกมะเขือ และข้าวตอก สัญลักษณ์แทนสติปัญญาและการประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียนมามอบแด่ครู ที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นพิธีไหว้ครูที่พบเห็นกันในสถานศึกษาทั่วไป หรือมักเรียกกันว่าพิธีไหว้ครูปาเจราฯ หากแต่การศึกษาในด้านดนตรีมิได้เคารพนับถือเพียงครูมนุษย์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงครูเทวดา ครูผี และเครื่องดนตรีทำมาหากิน การจัดพิธีไหว้ครูดนตรี จึงมีความแตกต่างจากพิธีไหว้ครูทั่วไป โดยจัดพิธีสงฆ์ขึ้นในช่วงเช้า เพื่อความเป็นสิริมงคล และทำบุญอุทิศให้แก่ครูผู้ล่วงลับไปแล้ว จากนั้นจึงเข้าสู่การประกอบพิธีไหว้ครูดนตรี มีครูผู้อ่านโองการเป็นผู้นำในการประกอบพิธี เพื่อสักการบูชาครูเทวดา

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนด้านดนตรี ซึ่งจัดพิธีไหว้ครูดนตรีขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยแบ่งพิธีออกเป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงแรกเป็น

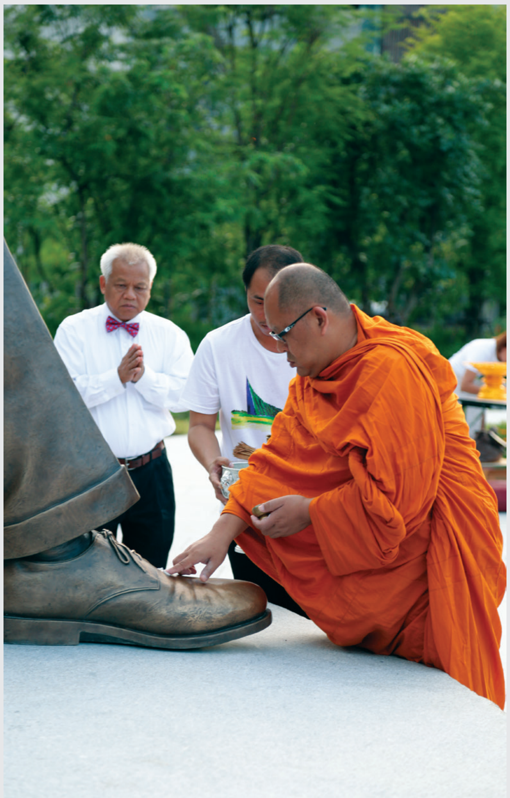

พิธีสงฆ์ คณาจารย์ถวายภัตตาหาร พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ เพื่อความเป็นสิริมงคล และทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรมครูผู้ล่วงลับ ถัดจากพิธีสงฆ์ก็เข้าสู่พิธีไหว้ครูสามัญหรือพิธีไหว้ครูปาเจราฯ ซึ่งปฏิบัติเช่นเดียวกับสถาบันการศึกษาทั่วไป เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงความเคารพต่อบูรพาจารย์และฝากตัวเป็นศิษย์ จากนั้นจึงเข้าสู่พิธีไหว้ครูดนตรีเป็นลำดับสุดท้าย

ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ได้จัดพิธีไหว้ครูดนตรีขึ้นในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา ณ มหิดลสิทธาคาร มหาวิทยาลัยมหิดล ด้วยสถานที่อันโอ่โถง สามารถรองรับผู้เข้าร่วมพิธีได้อย่างเต็มที่ กอปรกับมีพื้นที่ใช้สอยจำนวนมาก เมื่อเข้าไปด้านในมหิดลสิทธาคาร ผู้ที่มาเข้าร่วมพิธีจะพบกับนิทรรศการเศียรครู ตั้งตระหง่านอยู่ตรงกลางลานด้านหน้าหอประชุม ซึ่งเศียรที่นำมาจัดแสดงนิทรรศการนี้ เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตามคติความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ ที่นักดนตรีให้ความเคารพบูชาในฐานะดุริยเทพ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในทางดุริยางคศิลป์ อันได้แก่ พระอิศวร เทพเจ้าผู้สร้างโลก, พระนารายณ์

เทพเจ้าผู้ปกปักรักษา, พระพรหม เทพเจ้าแห่งพรหมวิหาร, พระวิสสุกรรม เทพเจ้าแห่งวิทยาการช่าง, พระปัญจสีขร เทพเจ้าแห่งวิชาการดนตรี โดยเฉพาะเครื่องดนตรีตระกูลมโหรี เครื่องสาย, พระปรคนธรรพ เทพเจ้าแห่งวิชาการดนตรี จำพวกเครื่องหนังและจังหวะ, พระฤาษี ผู้รวบรวมคัมภีร์ดนตรีและฟ้อนรำ, พระคเณศร์ เทพเจ้าแห่งศิลปวิทยา และพระพิราพ ปางหนึ่งของพระอิศวร อสูรเทพที่นักดนตรีสักการะในฐานะบรมครู นอกจากนิทรรศการเศียรครูที่จัดขึ้นเพื่อเป็นเกร็ดความรู้ และให้ผู้เข้าร่วมพิธีได้ถ่ายรูปเป็นที่ระลึกแล้ว ทางด้านขวามือยังมีป้ายชีวประวัติและผลงานของครูสำราญ เกิดผล (ศิลปินแห่งชาติ) นักระนาดอาวุโสแห่งบ้านใหม่หางกระเบน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือวงพาทยรัตน์ ผู้มีผลงานการประพันธ์เพลงจำนวนมาก และเป็นครูผู้อ่านโองการพิธีไหว้ครูดนตรีในปีนี้ ถัดไปอีกนิดเป็นร้านจำหน่ายสินค้าเอาใจคนรักดนตรี ด้วยข้าวของเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับดนตรีจากบ้านตัวโน้ต ส่วนอีกฟากหนึ่งเป็นป้ายขนาดใหญ่ ปรากฏภาพของพระปัญจสีขร บรมครูทางด้านมโหรี เครื่องสาย เพื่อให้ผู้เข้าร่วมพิธีได้ถ่ายรูปเป็นที่ระลึก อีกทั้งยังมีเสียงดนตรีบรรเลงขับกล่อมไม่ขาดสายจากวงมโหรี

วงศิลป์สายไทย

วงเครื่องสาย วงขิมหมู่ และแคนวง โดยนักเรียนเตรียมอุดมดนตรี และนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากสาขาวิชาดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์คอยบรรเลงคลอบรรยากาศ ให้ผู้เข้าร่วมพิธีได้รับฟังในระหว่างรอเข้าร่วมพิธี

ในวันดังกล่าว นอกจากจะมีการจัดพิธีไหว้ครูดนตรี เฉกเช่นทุกๆ ปีที่ผ่านมาแล้ว ความพิเศษของการจัดพิธีไหว้ครูดนตรีของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ในปีนี้คือ ระหว่างการประกอบพิธี อาจารย์ธนกฤต อกนิษฐ์ธาดา ได้นำเอาบทร้องเพลงเนรปาตีในตับไหว้ครูข้างเย็น มาขับเสภา เพื่อสักการบูชาครูในครั้งนี้ด้วย ในการจัดพิธีไหว้ครูดนตรี สิ่งที่พบเห็นและสร้างสีสันอยู่เสมอนั่นคือ การบรรเลงถวายมือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นสีสันหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในพิธีไหว้ครูดนตรี เมื่อสิ้นสุดขั้นตอนการจับมือฆ้องแล้ว การเจิมหน้าผากยังคงดำเนินควบคู่ไปกับเสียงเพลงบรรเลงถวายมือของเหล่านักเรียน/นักศึกษา สาขาวิชาดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก เริ่มต้นด้วยเพลงตลุงนครศรีธรรมราช เถา โดยนักเรียนเตรียมอุดมดนตรี และต่อด้วยเพลง

การบรรเลงถวายมือโดยนักเรียน/นักศึกษา สาขาดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

แขกมอญ สามชั้น จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปิดท้ายการบรรเลงถวายมือก่อนส่งครูด้วยวงพิเศษ ที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของศิษย์เก่าสาขาวิชาดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก ในเพลงแขกโอด สามชั้น และเพลงบูชาครู ซึ่งประพันธ์บทร้องและบรรจุเพลงใหม่ ประกอบด้วย เพลงเทวาประสิทธิ์ เพลงทองย่อน และเพลงแขกพราหมณ์

การบรรเลงถวายมือมิได้สิ้นสุดเพียง ๓ วงเท่านั้น หากแต่ยังมีการบรรเลงถวายมือในภาคบ่าย ทั้งวงดนตรีไทยและวงดนตรีพื้นบ้าน จากบรรดาศิลปินนิสิต นักศึกษา จากหลากหลายสถาบันการศึกษา มาแสดงในปีนี้ด้วย เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศทางดนตรีและการเป็นนักดนตรีมืออาชีพ เริ่มต้นด้วยการแสดงฝีมือชั้นครูของวงศิษย์เกตุคง วงดนตรีที่เกิดจากการรวมตัวกันของครูดนตรีอาวุโส ศิษย์รุ่นแรกที่ก่อตั้งคณะศิษย์ครูบุญยงค์และครูบุญยัง เกตุคง (ศิลปินแห่งชาติ) เพื่อสืบสานผลงานเพลงและเผยแพร่ผลงานของปูชนียาจารย์ทั้งสองท่าน การบรรเลงถวายมือในครั้งนี้ วงศิษย์เกตุคงได้บรรเลงเพลงโหมโรงจุฬามณี และเพลงสองฝั่งโขงเถา ต่อด้วยวงกุญชรดุริยะ จากการรวมตัวกันของครูและนักศึกษาที่มีฝีมือดี จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้ที่อยู่ในวงการดนตรีอาจเคยได้ยินชื่อของวงนี้ผ่านการประชันดนตรีจากหลายเวที ในครั้งนี้วงกุญชรดุริยะได้นำเพลงช้างประสานงาเถา และเพลงแขกลพบุรี สามชั้น ทางบางคอแหลม มาแสดงฝีไม้ลายมือและความพลิ้วไหวในการบรรเลง

ต่อมาถึงคิวการบรรเลงถวายมือของวงดนตรีพื้นบ้าน จากอาจารย์สมบัติ สิมหล้า หมอแคนชาวมหาสารคาม ผู้มีความสามารถในการเป่าแคน ทั้งในแบบดั้งเดิมและแบบประยุกต์ มีผลงานจนเป็นที่รู้จักในวงการดนตรีทั้งในและต่างประเทศ ทั้งยังมีผลงานร่วมกับบุคคลชั้นนำมากมาย อาทิ วงฟองน้ำ และวงดุริยางค์ฟีลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (TPO) ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น ในคราวนี้อาจารย์สมบัติ สิมหล้า ได้แสดงลวดลายการเดี่ยวแคนลายรถไฟไต่ราง และให้เกียรติแสดงลำซิ่งและลำเพลิน ร่วมกับ “มหิดลบันเทิงศิลป์” วงดนตรีของสาขาวิชาดนตรีไทยและดนตรีตะวันออก และเมื่อสิ้นเสียงการบรรเลงแคนพิณประสานลาย จากทางอีสานเหนือ ก็ต่อด้วยเสียงวงกันตรึมจากดินแดนอีสานใต้ ของคณะเจิมศักดิ์ ส. บัวสวรรค์ จากจังหวัดบุรีรัมย์ นำโดยนายณรงค์เดช เชื้อเมืองพาน หรือแมน หนึ่งในเยาวชนดนตรีผู้มีความรู้ความสามารถในวัฒนธรรมอีสานใต้ และเคยสร้างสีสันให้แก่งานสมโภชบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหิดลประจำปี ๒๕๕๗ มาร่วมบรรเลงขับกล่อม

การบรรเลงถวายมือโดยวงศิษย์เก่า

วงศิษย์เกตุคง
ภาพ : ณัฐวุฒิ แสวงสุข

และสร้างความสนุกสนานในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหิดลอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อดนตรีพื้นบ้าน ทั้งอีสานเหนือและอีสานใต้บรรเลงจบแล้ว ลำดับถัดมา สีสันเวทีก็ได้เปลี่ยนอรรถรสการฟังมาสู่สำเนียงเสียงปี่พาทย์ไม้แข็ง ที่มีประสบการณ์แสดงฝีไม้ลายมือผ่านเวทีการประชันปี่พาทย์ และได้รับรางวัลจากเวทีการประกวดกันมาไม่น้อย เริ่มจากวงปี่พาทย์ไม้แข็ง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร วงดนตรีระดับอุดมศึกษาอีกวงหนึ่งที่มีประสบการณ์ฝีมือ เคยผ่านการประชันวงจากวัดพระพิเรนทร์ แหล่งรวมศิลปินยอดฝีมือปี่พาทย์ประชันมาแล้ว ในครั้งนี้ วงปี่พาทย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้บรรเลงถวายมือในเพลงใต้ร่มพระบารมี ต่อด้วยการแสดงของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วงดนตรีซึ่งผ่านการประชันวงจากหลายเวที และได้รับรางวัลมากมาย จากนั้นฟังเสียงบรรเลงเพลงทยอยเขมร เถา จากวงปี่พาทย์ไม้แข็ง กองดุริยางค์ตำรวจ วงดนตรีฝีมือดี การันตีชื่อชั้นผลงานจากเวทีการประชันระดับประเทศ

ปี่พาทย์ไม้แข็ง กองดุริยางค์ตำรวจ
ภาพ : ณัฐวุฒิ แสวงสุข

จบความจัดจ้านของเสียงปี่พาทย์ไม้แข็งแล้ว ท้ายสุดของรายการบรรเลงถวายมือ ก็เปลี่ยนมาฟังเสียงพลิ้วไหวของวงศิลป์สายไทย วงเครื่องสายที่รวมนักดนตรีชั้นครูและนักดนตรีรุ่นใหม่ ที่มีความปราดเปรียวในการบรรเลง มาบรรเลงร่วมกัน โดยได้รับเกียรติจากอาจารย์สุรางค์ ดุริยพันธ์ ศิลปินอาวุโส มาขับร้องในเพลงทยอยนอก สามชั้น

สุดท้ายนี้ ในทัศนะของผู้เขียน พิธีไหว้ครูดนตรี มิได้เป็นเพียงประเพณีปฏิบัติ เพื่อเซ่นสรวงบูชาบรมครูทางดุริยางคศิลป์ หรือเพื่อแสดงความกตัญญูรู้คุณเท่านั้น หากแต่ยังเป็นพื้นที่พบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสังคมนักดนตรี จากการบรรเลงถวายมือ ซึ่งเดิมเชื่อว่าเป็นการบรรเลงเพื่อบูชาถวายแด่ครู แต่ปัจจุบันกลายเป็นเวทีแสดงฝีไม้ลายมือของนักดนตรี จึงเป็นเวทีแห่งการแสดงออกทางวัฒนธรรมดนตรี โดยปราศจากการแข่งขัน รวมถึงเป็นพื้นที่แห่งการสรรค์สร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองของนักดนตรีต่อไป การรวบรวมเอาวงดนตรีมากฝีมือมาแสดงในพิธีไหว้ครูดนตรีของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในครั้งนี้ จึงเป็นการเปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ให้แก่เยาวชนดนตรี โดยเฉพาะจากศิลปินอาวุโส และจากวงดนตรีที่มีชื่อเสียงในวงการดนตรีหลากหลาย ทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจให้นักดนตรีรุ่นใหม่ตระหนักถึงการพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศทางดนตรีต่อไปในอนาคตอีกด้วย

ฑ

บรรณานุกรม

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์. (๒๕๕๙). *สูจิบัตรพิธีไหว้ครูดนตรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙* วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ฉลองครบ ๙๖ ปี คอนเสิร์ตวันเกิดป๋า แฮปปี้เบิร์ธเดย์ **พล.อ. เปรม**

เรื่อง: นฤตย์ เสกธีระ (Narit Sektheera)
บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชน

ความรู้สึกแรกที่ได้ยินข่าวว่าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จะจัดคอนเสิร์ตพิเศษ คือ อยากไป

โดย **"คอนเสิร์ตวันเกิดป๋า"** เป็นชื่อการแสดงในวันนั้น

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นวันที่ **รศ.ดร.สุกรี เจริญสุข** คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เชิญชวนให้มิตรรักแฟนเปียโนมารวมพล ณ หอประชุมมหิดลสิทธาคาร มหาวิทยาลัยมหิดล

และแน่นอน แขกคนสำคัญที่สุดในงานวันนี้ คือ **พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์** ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

พล.อ. เปรม มีใจรักดนตรี และเครื่องดนตรีที่โปรดปราน ก็คือเปียโน

วันนั้น พล.อ.เปรม เดินทางมาด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม สุขภาพยังแข็งแรง หลายคนรู้ว่า พล.อ. เปรม อายุมากแล้ว

แต่ใครจะเชื่อว่าวันที่ ๒๖ สิงหาคม ปีนี้ พล.อ. เปรม อายุครบ ๘ รอบ หรือ ๙๖ ปี แล้ว

ลองคิดดู เนื่องในวาระพิเศษเช่นนี้ สำหรับคนพิเศษเช่น พล.อ. เปรม และวิทยาลัยดนตรีชั้นแนวหน้าอย่างมหิดล

คอนเสิร์ตเปียโนที่กำลังจะเริ่มต้นมีเสน่ห์ดึงดูดใจขนาดไหน

และเมื่อทุกอย่างพร้อม คอนเสิร์ตประวัติศาสตร์ก็เริ่มขึ้น โดยบทเพลงแรกคือ "สรรเสริญพระบารมี" ที่บรรเลงโดยเปียโน

หลังจากนั้น บรรดานักเปียโนฝีมือขั้นเทพทั้งหลาย ก็เริ่มนำผู้ฟังเข้าสู่ความสุข

เปิดโปรแกรมด้วย **ดร.เบนเน็ทท์ เลอร์เนอร์** นักเปียโนชื่อก้อง ที่หลงรักเมืองไทย แวะเวียนมาปักหลักอยู่เชียงใหม่ เคยขึ้นเวทีแสดงกับวงออร์เคสตร้าระดับโลกมาแล้วนักต่อนัก

วันนั้นเบนเน็ทท์นำ **บทเพลงปาโกดส์** (Pagodes) จากเพลงชุด**เอสตอมปส์** (Estampes) ประพันธ์โดย **โคลด เดอบุสซี** (Claude Debussy) นักประพันธ์ดนตรีชาวฝรั่งเศส (ค.ศ. ๑๘๖๒-๑๙๑๘) มาเบิกโรง

เพลงชุดเอสตอมปส์ ประกอบด้วยบทเพลง ๓ เพลง คือ ๑. Pagodes ๒. La soirée dans Grenade และ ๓. Jardins sous la pluie ประพันธ์เสร็จเมื่อ ค.ศ. ๑๙๐๓

บทเพลงนี้ เดอบุสซีนำเอาทำนองจากชวามาใช้ เพราะเดอบุสซีไปเห็นวงดนตรีกาเมลัน (Gamelan) วงดนตรีพื้นบ้านของชาวชวาเล่นในงานเทศกาลที่กรุงปารีสแล้วประทับใจ

และเมื่อเบนเน็ทท์บรรจงถ่ายทอดบทเพลงปาโกดส์ก็เริ่มสร้างสีสันให้หอประชุมมหิดลสิทธาคารทันที

สำเนียงบทเพลงทั้งท่อนแรก ท่อนกลาง และท่อนสุดท้าย ฉายเฉดสีตะวันออกให้ได้สัมผัส

คิดอยู่ในใจว่า สำเนียงเสียงแบบนี้เมื่อสมัยเดอบุสซีอยู่ ชาวตะวันตกคงไม่คุ้นเคย และเมื่อแรกที่เปิดแสดง คงสร้างความแปลกใจให้แก่ผู้ฟังได้ไม่น้อย

ส่วนเบนเน็ทท์ผู้บรรเลงเพลงนี้ในคอนเสิร์ตวันเกิดป๋า ก็ไม่ได้ทำให้ผู้ฟังผิดหวัง เพราะเสียงเพลงที่ได้ยิน สร้างจินตภาพตะวันออกให้ได้เห็นอย่างชัดแจ้ง

หลังจากบทเพลงปาโกดส์จบลง เบนเน็ทท์ เริ่มบทเพลงใหม่

บทเพลงชื่อ **Golliwogg's Cakewalk** ซึ่งเป็นเพลงที่เดอบุสซีประพันธ์เสร็จและพิมพ์เผยแพร่เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๘

เพลงนี้เป็นบทเพลงท่อนสุดท้ายของเพลงชุด **Children's Corner** ซึ่งมีทั้งหมด ๖ ท่อน

เดอบุสซีแต่งเพลงนี้ให้ลูกสาวคนโปรด ขณะที่เธอมีอายุ ๓ ขวบ

เพลงชุด Children's Corner นี้ เดอบุสซีได้ดึงเอาตัวการ์ตูนดัง Golliwogg ซึ่ง ฟลอเรนซ์ เคท อัปตัน (Florence Kate Upton) นักเขียนการ์ตูนชาวอเมริกันสร้างขึ้นมาใช้

การ์ตูนตัวนี้เป็นนักร้องหน้าดำ ร้องเพลงนิโกร โดยบทเพลง Golliwogg's Cakewalk บรรยายถึงการเต้นรำของทาสผิวดำในไร่ ที่เต้นล้อเลียนการเดินวางท่าหยิ่งยโสของเจ้าของไร่ผิวขาว

ใครล้อเลียนได้พิสดารที่สุดก็รับขนมเค้กเป็นรางวัล

มิน่า ท่วงทำนองของบทเพลงจึงฟังดูยียวน เมื่อเบนเน็ทท์ปล่อยทำนองหลักออกมา ซึ่งเป็นทำนอง Ragtime ความยียวนก็อบอวลไปทั่วหอประชุม เปลี่ยน

Bennett Lerner

Arens Rolf-Dieter

Eri Nakagawa

เฉดสีตะวันออกให้กลับคืนสู่ตะวันตก

ฟังแล้วสนุก

สูจิบัตรแนะนำว่า ในช่วงกลาง เดอบุสซีได้ล้อเลียนริชาร์ด วากเนอร์ นักประพันธ์ชาวเยอรมัน โดยเอาทำนองพรีลูดจากอุปรากรทริสทานและอิโซลเดอ (Tristan und Isolde) มาใช้ ก่อนจะวกกลับไปทำนองแรกอีกครั้ง

เออ ตอนฟังก็ไม่ทันสังเกต รู้แต่เพียงว่าเพลงที่ฟังทั้งครื้นเครงและสนุกสนาน

ดร.เบนเน็ทท์ บรรเลง ๒ บทเพลงแล้วก็เข้าฉาก เปิดทางให้ **ศาสตราจารย์แอเรนส์ รอล์ฟ เดียทเทอร์** อดีตอธิการบดีสถาบันดนตรีที่เมืองไวมาร์ เยอรมนี เดินเข้าสู่เวที

อาจารย์แอเรนส์ แม้จะเป็นชาวเยอรมัน แต่ร่างผอม ทำให้คิดไปเองว่าคงไม่มีแรง

แต่ที่ไหนได้ เมื่อบทเพลง **Fantasy on a Motive from Rienzi** ประพันธ์โดยริชาร์ด วากเนอร์ ซึ่ง **ฟรานซ์ ลิซท์ (Franz Liszt)** นักประพันธ์ชาวฮังการีนำมาเรียบเรียงเป็นเปียโน เริ่มขึ้น

ใครที่คิดว่า แอเรนส์ ไร้เรี่ยวแรงแล้ว ต้องกลับไปคิดใหม่

เพราะเสียงเปียโนที่ได้ยินนั้น ทรงพลัง

สูจิบัตรแนะนำว่า **รีเอ็นซี (Rienzi)** เป็นอุปรากรที่ริชาร์ด วากเนอร์ ประพันธ์ขึ้น มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับรีเอ็นซี ผู้ปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนแห่งโรมัน เกิดความขัดแย้งกับเหล่าขุนนางในระบอบศักดินา และสุดท้ายรีเอ็นซีก็ตาย

ฟรานซ์ ลิซท์ ศรัทธาและมีแนวทางดนตรีแบบเดียวกับวากเนอร์ จึงได้หยิบเอาทำนองต่างๆ ในอุปรากรนี้มาเรียบเรียง และดัดแปลงให้เป็นบทเพลงเปียโน

ลำพังวากเนอร์ก็ประพันธ์ดนตรีที่ต้องใช้แรงมากในการบรรเลงอยู่แล้ว มาบวกกับขาร็อกอย่างฟรานซ์ ลิซท์ เข้าไปอีก บทเพลงนี้ ผู้บรรเลงจึงต้องทรงพลัง

ในวันนั้น แอเรนส์ทำได้อย่างสวยงาม

นับตั้งแต่เปิดทำนองแรกที่แสดงความถึงความแข็งแกร่ง โดยนำเอาทำนอง Santo spirit cavaliere จากองก์ที่ ๓ ของอุปรากรมาใช้ เรื่อยไปจนทำนองอันสวยงามจากเพลง Rienzi’s Prayer ซึ่งอยู่ในองก์ที่ ๑ และยังมีทำนองจากบทเพลง Call to Arm จากองก์ที่ ๑ นี่แหละมาสอดเสริมเข้าไปในบทเพลง

ทำให้เสียงที่กระทบโสตกลมกล่อมครบรสชาติ

ต่อมา **ผศ.ดร.เอริ นาคากาว่า** อาจารย์หญิงชาวญี่ปุ่น ที่บุกเบิกสร้างเด็กไทยในวิทยาลัยดุริยางคศิลป์จนเติบโตในเส้นทางนักเปียโน ขึ้นสู่เวที และไปนั่งเก้าอี้เปียโนแทน ดร.แอเรนส์ ที่เพิ่งหอบเสียงปรบมือเข้าฉากไป

เอริ รับหน้าที่บรรเลงบทเพลง **Barcarolle in F-Sharp Major, Op. 60** ของ **เฟรเดอริก โชแปง (Frederic**

ณัฐ ยนตรรักษ์

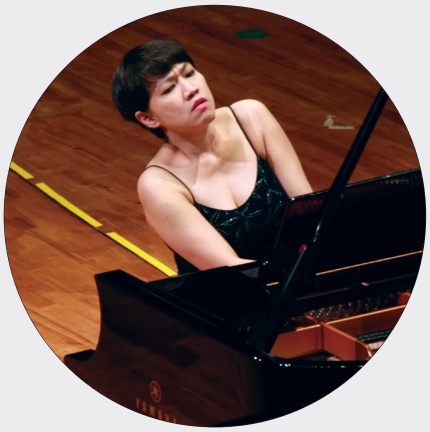

อินทุอร ศรีกรานนท์

Artas Balakauskas

Christopher Janwong McKiggan

Chopin) นักประพันธ์ชาวโปแลนด์ (ค.ศ. ๑๘๑๐-๑๘๔๙) ประพันธ์เสร็จเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๔๕

บทเพลงบาร์คารอล (Barcarolle) คือ เพลงโล้เรือของคนแจวเรือในเมืองเวนิส ลักษณะท่วงทำนองจึงลื่นไหลแฝงด้วยความละห้อยหา

สูจิบัตรบอกว่า บาร์คารอลนี้ นักประพันธ์เพลงหลายคนได้ประพันธ์ ส่วนโชแปงประพันธ์ขึ้นด้วยทำนองลีลาที่ให้บรรยากาศเหมือนล่องไปบนผิวน้ำที่มีระลอกคลื่นอันสงบ แต่ตอนจบคลื่นที่สงบก็กลายเป็นคลื่นลูกใหญ่ที่ซัดออกสู่มหาสมุทร

อาจารย์เอริ เริ่มบรรเลงด้วยเสียงทุ้มที่ใช้มือซ้าย ฟังแล้วเหมือนคลื่นน้อยๆ ที่กระทบเรือให้ไหวไปมา จากนั้นเมื่อมือขวาขยับเข้ามาสมทบด้วยเสียงที่สูงกว่า และพลิ้วมากกว่า

แนวทำนองที่ฟังแล้วคล้ายๆ nocturne ก็แว่วให้ได้ยิน

กระทั่งบทเพลงเข้าสู่ช่วงโซโลและไหลลื่นไปยังท่อนต่อไป ที่การบรรเลงเพิ่มระดับเสียงดังขึ้น ได้ยินเสียงระรัวของแป้นคีย์ที่บ่งบอกว่าทริลล์ (Trill) มีช่วงที่บทเพลงสงบ และหลังจากได้ยินเสียงทริลล์ยาวอีกที การบรรเลงก็โหมกระพือขึ้น

นี่คงเป็นช่วงท้ายที่สูจิบัตรบอกว่า เปรียบประดุจคลื่นใหญ่ที่กระแทกกระทั้นซัดเรือออกสู่มหาสมุทร

จากนั้นคลื่นก็สงบ ได้ยินเสียงทำนองแรกตามมาส่งอย่างเป็นสุข... แล้วทุกอย่างก็เงียบหาย

โอ้ สุดยอด!

ต่อมาก็ถึงโปรแกรมไฮไลต์สำหรับการแสดงท่อนแรก เมื่อ **ณัฐ ยนตรรักษ์** นักเปียโนมือครูชาวไทย เดินออกมา และเข้าประจำที่ ก่อนจะปล่อยบทเพลงสำคัญที่สุดในการแสดงออกมา

บทเพลง "กลิ่นนาง" ผลงานการประพันธ์อันดับที่ ๕๓ ของ พล.อ. เปรม

วันนั้น ณัฐ ยนตรรักษ์ นำบทเพลง "กลิ่นนาง" ไปเรียบเรียงเพื่อเล่นกับเปียโนแล้วขึ้นเวทีไปบรรเลงด้วยตัวเอง

บทเพลงเริ่มต้น ทำนองหลักของเพลงฟังแล้วโดดเด่นมาก หากใครเคยได้ยินเพลงนี้ คงจำเนื้อร้องได้

"เดือนส่องหล้า ดาราแย้ม ช่างงามสรรพ

ส่องวับวาว พร้อมพราย หลายหลากสี

สว่างไสว ไฉไล ปลั่งเปรมปรีดิ์

งามฉลวย เปล่งราศี สง่างาม"

คราวนี้ ณัฐ เรียบเรียงเป็นเพลงบรรเลง ไม่ต้องให้ใครขับร้อง แต่ละท่อนแต่ละช่วงจึงใส่เทคนิคเข้าไปเต็มพิกัด ช่วยขับเน้นอารมณ์ของบทเพลงออกมาได้เต็มที่

สุวิดา เนรมิตอร่าม

ภูมิ พรหมชาติ

พรพรรณ บันเทิงหรรษา

บน
(จากซ้าย) ตปาลิน เจริญสุข, สุวิดา เนรมิตอร่าม, พรพรรณ บันเทิงหรรษา, Christopher Janwong McKiggan, ณัฐ ยนตรรักษ์, Eri Nakagawa, พลเอก เปรม ติณสูลานนท์, Arens Rolf-Dieter, Bennett Lerner, Artas Balakauskas, อินทุอร ศรีกรานนท์ และ ภูมิ พรหมชาติ

ล่าง
สุวิดา เนรมิตอร่าม และ ตปาลิน เจริญสุข (เชลโล)

สูจิบัตรระบุว่า เนื้อหาของเพลงบรรยายถึงธรรมชาติ เปรียบกับความรักแสงเดือน และสายลมยามราตรี ชวนให้คะนึงถึงใบหน้าและกลิ่นกายของคนรักไม่ว่าเจ้าจะอยู่หนใด แสงเดือน สายลมจะช่วยพัดพาความรักที่มีต่อกันให้คงอยู่คู่กันตลอดไป”

อารมณ์ของบทเพลงเป็นไปดังว่า

ยิ่งตอนท่อนแยก หากยังจำเนื้อร้องที่ว่า “ดมกลิ่นเนื้อ ดมกลิ่นน้อง แสนพิศวาส” ได้

คงรู้สึกเหมือนกันว่า... “ใจจะขาดด้วยเสน่หา” จริงๆ

และเมื่อบทเพลง “กลิ่นนาง” จบลง **อาร์ตัส เบลาเคาสคัส** และ**อินทุอร ศรีกรานนท์** ก็ออกไปบรรเลงเปียโนคู่

บทเพลงเปียโนคู่ (Piano Duet) ของมัวริซ ราเวล (Maurice Ravel) ชื่อ **ลา วอลซ์ (La Valse)** ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๖

เป็นการประพันธ์เพื่ออุทิศให้แก่โยฮันน์ ชเตราส์ (Johaness Strauss) ผู้เป็นลูก ราชาเพลงวอลซ์ของเวียนนา แต่แล้วก็เลิกแต่งไปเฉยๆ กระทั่งปี ค.ศ. ๑๙๑๙ หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ยุติ มีผู้มาจ้างให้เขาแต่งเพลงบัลเลต์ ราเวลจึงหยิบเอาร่างเดิมเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๖ มาปรับปรุง และกลายเป็นบทเพลงที่ทรงคุณค่าทางดนตรี

บทเพลงนี้ทั้งอาร์ตัส และอินทุอร ระรัวคีย์บรรเลงเพลงอย่างสอดประสาน

ตอนเริ่มต้นจะได้ยินเสียงอึมครึมเบาๆ ช่วงต่อมาได้ยินลีลาจังหวะวอลซ์ แล้วทั้งสองคนก็บรรจงกระหน่ำคีย์ถ่ายทอดเสียงออกมาอย่างกึกก้อง

สูจิบัตรบอกว่า เสียงกึกก้องที่ได้ยินคือเพลงวอลซ์ที่ยิ่งใหญ่ และผู้ฟังทั้งหอประชุมก็ได้สัมผัสพลังที่นักเปียโนทั้งสองคนถ่ายทอดออกมา

จากนั้นอาร์ตัสและอินทุอรก็พาผู้ฟังสู่บทสรุปของบทเพลง

จบการแสดงครึ่งแรก

เริ่มการแสดงครึ่งหลัง

คริสโตเฟอร์ จันวอง แมคคิแกน นักเปียโนดาวรุ่ง ลูกครึ่งไทยอังกฤษ เดินออกมาหน้าเวที แล้วบอกกล่าวความตั้งใจให้ฟังว่า เขาจะแต่งเพลงสดๆ ขึ้นเพื่อวันเกิดป๋า

คริสโตเฟอร์เดินกลับไปที่เปียโน แล้วเริ่มปล่อยโมทีฟที่สร้างสรรค์ออกมา

จากโมทีฟค่อยๆ ประกอบร่างกลายเป็นทำนอง แล้วใช้เทคนิคต่อเติมเสริมเสน่ห์พลิกแพลงทำนองที่สร้างขึ้นให้กลายเป็นบทเพลงได้อย่างแพรวพราว ขับเคลื่อนดำเนินไปอย่างสนุก กระทั่งบทเพลงประพันธ์สดจบลง

ทุกคนในหอประชุมมหิดลสิทธาคารล้วนได้สัมผัส... พลังแห่งการสร้างสรรค์

บทเพลงไปพร้อมๆ กัน

พลังแห่งการสร้างสรรค์เช่นนี้ มิได้จำกัดอยู่แค่นักดนตรี หากแต่นักประพันธ์เพลงคลาสสิกชื่อดังชาวไทยอย่าง **ดร.ณรงค์ ปรางค์เจริญ** ก็อุดมไปด้วยพลังนี้

บทเพลงชื่อ **"Three minds"** เป็นอีกผลงานหนึ่งที่พิสูจน์ความคิดสร้างสรรค์ของณรงค์

อาจารย์ณรงค์นำเอาความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจ วิญญาณ และร่างกาย มาเป็นไอเดียในการประพันธ์เพลง

บทเพลงนี้ตั้งใจจะถ่ายทอดความแตกต่างระหว่างอารมณ์ดุดัน (Fierce) และอารมณ์ลังเล (Hesitant)

บทเพลงเริ่มต้นด้วยท่อนที่แสดงถึงความดุดัน การขับเคลื่อนไปด้วยจังหวะที่ไม่สม่ำเสมอทำให้รู้สึกถึงอารมณ์โมโหของมนุษย์ ส่วนการบรรเลงในช่วงลังเล บทเพลงจะเปลี่ยนคีย์ไปมา สะท้อนถึงสภาพจิตใจที่สับสน...

ระหว่างการแสดง มองดู คริสโตเฟอร์ จันวอง เล่นเปียโนแล้วมีความสุข

เพราะลีลาอาการที่เขาแสดงออกมามันบ่งบอกว่า เขามีความสุขกับบทเพลง

จบเพลง Three minds คริสโตเฟอร์ยังบรรเลงบทเพลงไพเราะที่ฟรานซ์ ลิซท์ นำเอาบทเพลงชื่อ **วิดมุง (Widmung)** ของโรแบร์ต ชูมันน์ นักประพันธ์เพลงชาวเยอรมัน มาเรียบเรียงเพื่อใช้สำหรับเปียโน

หลังจากคริสโตเฟอร์บรรเลงเพลงจบตามโปรแกรม **ภูมิ พรหมชาติ** ดาวรุ่งพุ่งแรงอีกคนก็ก้าวออกมา

บทเพลงที่ภูมิเล่น คือ **ลีเบสฟรอยด์ (Liebesfreud)** ประพันธ์โดย ฟริทซ์ ไครซ์เลอร์ เรียบเรียงเพื่อใช้บรรเลงกับเปียโนโดย **เซอร์เก รัคมานินอฟ (Sergei Rachmaninov)** นักประพันธ์ดนตรีชาวรัสเซีย (ค.ศ. ๑๘๗๓-๑๙๔๓)

ความเหมือนกันของบทเพลงเปียโนที่นำมาบรรเลงครั้งนี้คือ แพรวพราวไปด้วยเทคนิค แม้ผู้ประพันธ์เพลงแต่ละคนจะมีสไตล์ที่แตกต่าง แต่สิ่งที่ไม่แตกต่างคือความยากในการบรรเลง

บทเพลงลีเบสฟรอยด์ก็เช่นกัน บทเพลงนี้เดิมเป็นเพลงของไวโอลิน ที่ฟริทซ์ ไครซ์เลอร์ นักไวโอลินฝีมือฉกาจชาวออสเตรียประพันธ์ไว้ แล้วรัคมานินอฟนำมาเรียบเรียงให้เปียโนบรรเลง โดยใส่เทคนิคชั้นสูงของการเล่นเข้าไป

แต่แม้จะยากปานใด ภูมิที่นั่งละเลงตัวโน้ตอยู่บนเวทีก็ยังมีความสนุกกับสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า

บทเพลงที่ภูมิบรรเลงจึงถ่ายทอดความสนุกให้ได้สัมผัส

ในช่วงท้ายของคอนเสิร์ต **ดร.พรพรรณ บันเทิงหรรษา** ขึ้นมาบรรเลงบทเพลงเปียโนโซนาตา ชื่อ **Piano Sonata No. 60 in C Major** ผลงานของ **โยเซฟ ไฮเดิน (Joseph Haydn)** นักประพันธ์ดนตรีชาวออสเตรีย (ค.ศ. ๑๗๓๒-๑๘๐๙) เป็นบทเพลง ๓ ท่อน ขับเคลื่อนด้วยจังหวะเร็ว ช้า และเร็วมาก

เพลงบทนี้ ดร.พรพรรณ โชว์ฝีมือได้จัดจ้าน ท่อนแรกพลิกแพลงแพรวพราว ท่อนสองไพเราะอ่อนหวาน และท่อนสุดท้ายสดใสมีชีวิตชีวา

จากนั้น **สุวิดา เนรมิตอร่าม** เล่นเพลงของราเวล ชื่อ **Alborada del gracioso from Miroirs** ซึ่ง Miroirs เป็นเพลงชุดประกอบไปด้วยเพลงสั้นๆ ๕ เพลง โดยบทเพลง Alborada del gracioso เป็นหนึ่งในนั้น และถือว่าเพลงนี้เป็นเพลงที่ยากมากที่สุดเพลงหนึ่งในบรรดาบทเพลงเดี่ยวเปียโนทั้งหมด

และสุดท้ายเป็นบทเพลงพิเศษ เพราะเครื่องดนตรีหลักสำหรับเพลงนี้ไม่ใช่เปียโน หากแต่เป็นเชลโล

บทเพลงที่บรรเลงชื่อ **Andante from Cello Sonata** ผู้บรรเลงเปียโนคือ สุวิดา คนที่เพิ่งแสดงบทเพลงของราเวลไปเมื่อสักครู่ ส่วนเชลโลนั้น **ตปาลิน เจริญสุข** เป็นผู้บรรเลง

Cello Sonata นี้ เป็นเพียงบทเดียวที่รัคมานินอฟประพันธ์ขึ้นในชีวิต มีทั้งหมด ๔ ท่อน แต่ท่อนที่ได้ชื่อว่าไพเราะงดงามที่สุด คือ ท่อนที่ ๓ Andante ซึ่งสุวิดาและตปาลินแสดงให้ชม

บทเพลงเริ่มด้วยเปียโนแล้วส่งต่อให้เชลโลขานรับ จากนั้นทั้งเปียโนและเชลโลก็นำพาผู้ฟังให้ท่องเที่ยวไปบนความอ่อนหวาน มีการพัฒนาทำนองกันตลอดท่อน แต่พอถึงตอนจบ ทั้งเปียโนและเชลโลต่างโชว์พลังออกมาอย่างน่าชื่นชม

เสียงปรบมือยังคงดังกึกก้องหอประชุมมหิดลสิทธาคารเหมือนเช่นเก่า

เมื่อบทเพลงทั้งหมดผ่านพ้นไปจนครบตามโปรแกรม พิธีกรเชิญ พล.อ. เปรม ขึ้นเวทีไปมอบช่อดอกไม้ขอบคุณศิลปิน

ขณะที่ทุกสายตาจับจ้องมองที่ พล.อ.เปรม ช่วงนี้ คริสโตเฟอร์ จันวอง ขึ้นไปบนเวทีตอนไหนไม่ทราบ เขานั่งเก้าอี้หลังเปียโนแล้วถ่ายทอดบทเพลงที่สำคัญที่สุดของงานออกมา

แฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู

ดูเหมือนคอนเสิร์ตครั้งนี้ คริสโตเฟอร์จะทำหน้าที่สร้างสีสันได้ดี ทั้งแต่งเพลงสด ทั้งบรรเลงเพลงที่เหมาะสมกับกาลเวลา

บทเพลงแฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู ทำให้บรรยากาศในหอประชุมกลายเป็นงานวันเกิด

ทุกคนปรบมือเข้าไปกับจังหวะทำนองที่เปียโนบรรเลง

ทุกคนมีสีหน้าชื่นมื่น เหมือนกับสีหน้าของ พล.อ.เปรม ที่ดูมีความสุขกับสิ่งที่ได้เห็นและได้ยิน

คอนเสิร์ตครั้งนี้จบลงอย่างสมบูรณ์ การฉลองวันเกิดครบ ๘ รอบ ๙๖ ปี ให้ พล.อ. เปรม ทำได้อย่างยิ่งใหญ่

บทเพลงแต่ละบทเพลง นักเปียโนแต่ละคน ทำหน้าที่ได้อย่างดีเยี่ยม

มองซ้ายมองขวาก็พบเห็นแต่แววตาของคนที่มีความสุข

เป็นความสุขที่ได้รับจากคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นมาเพื่ออวยพรป๋า...

คอนเสิร์ตวันเกิดป๋า...

สุขสันต์วันเกิด พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ขอให้สุขภาพแข็งแรง มีความสุข คิดสิ่งใดสมปรารถนาตลอดไป...

แฮปปี้เบิร์ธเดย์ทูยู

บัตรเดบิต

อโลฮา! ตัวจริงต้องจัดเต็ม

บัตรเดบิต Rilakkuma™ Limited Edition

บัตรเดบิต Rilakkuma ไม่ซ้ำใคร...หมดแล้วหมดเลย
สมัครได้แล้วที่ธนาคารกรุงศรีอยุธยาทุกสาขา

Call 1572 | www.krungsri.com | Krungsri Simple

ศึกษารายละเอียดและเงื่อนไขได้จากสื่อต่างๆ ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ข้อกำหนดในการส่งบทความ

วารสารเพลงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ทางดนตรีในระดับอุดมศึกษา ผู้สนใจสามารถส่งบทความประเภทรีวิวและบทความทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารเพลงดนตรีได้ โดยบทความประเภทรีวิวควรมีความยาวระหว่าง ๓๐๐-๕๐๐ คำ และบทความทางวิชาการควรมีความยาวระหว่าง ๑,๐๐๐-๒,๕๐๐ คำ

วารสารเพลงดนตรีเปิดรับหัวข้อต่างๆ ในทุกสาขาทางดนตรีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยรับบทความทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ บทความที่ส่งจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน

- หัวข้อในการเขียนบทความประเภทรีวิว
  - การแสดงคอนเสิร์ตหรือแผ่นบันทึกเสียงการแสดง
  - หนังสือหรือสื่อการสอนต่างๆ
  - บทประพันธ์เพลงใหม่
  - ซอฟท์แวร์ดนตรี เทคโนโลยีดนตรี หรือเว็บไซต์ดนตรี
  - สื่ออื่นๆ ที่เป็นที่สนใจในวิชาการดนตรีหรือการศึกษาดนตรี
- หัวข้อในการเขียนบทความทางวิชาการดนตรี
  - การแสดงดนตรีและวิธีการสอนดนตรี
  - ดนตรีวิทยาและมานุษยดนตรีวิทยา
  - ดนตรีศึกษาและดนตรีบำบัด
  - การวิเคราะห์ดนตรีและทฤษฎีดนตรี
  - รายงานการสัมมนา
  - งานวิจัยข้ามสาขาและงานวิจัยเชิงบูรณาการ
- บทความทุกประเภทที่ส่งจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความ ในการนี้ ผู้ส่งบทความสามารถร้องขอให้มีการกลั่นกรองบทความแบบพิเศษ ซึ่งจะใช้ระยะเวลาในการพิจารณาประมาณ ๔-๖ เดือน
- การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรมให้ใช้ข้อกำหนดการเขียนอ้างอิงของ ชิคาโก/ทูราเบียน หรือ เอพีเอ
- รูปภาพประกอบบทความ มีขนาดความละเอียดเท่ากับ ๓๐๐ ดีพีไอ
- ตัวโน้ตและสัญลักษณ์อื่นๆ ทางดนตรี ต้องไม่ส่งผลกระทบกับช่องว่างระหว่างบรรทัด (ดูตัวอย่างและดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ http://www.searchfreefonts.com/free/shpfltnat.htm) หรือถ้าต้องการใช้สัญลักษณ์พิเศษอื่นๆ ให้ส่งไฟล์ของสัญลักษณ์เหล่านั้นแนบมาด้วย
- เจ้าของบทความมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการขออนุญาตอ้างอิงข้อมูลที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายลิขสิทธิ์ก่อนการตีพิมพ์ของบทความ
- ตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ใช้ Cordia New ขนาด ๑๖ พอยต์ ใช้การจัดบรรทัดแบบดับเบิ้ลสเปซ ขนาดกระดาษ A4 (ขนาด ๒๑ x ๒๙.๗ เซนติเมตร)
- จัดส่งบทความในรูปแบบของ Microsoft Word มาที่ musicmujournal@gmail.com
- ผู้ส่งบทความต้องส่งบทคัดย่อความยาวประมาณ ๗๕-๑๐๐ คำ เมื่อได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์ สำนักพิมพ์จะเป็นผู้จัดทำบทคัดย่อภาษาไทยสำหรับบทความที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน
- สามารถดูตัวอย่างการอ้างอิงบทความในรูปแบบ ชิคาโก/ทูราเบียน ได้ที่ http://www.lib.uwo.ca/files/music/Cite-mus-2010.pdf และดูตัวอย่างการอ้างอิงในรูปแบบเอพีเอ จากหนังสือคู่มือเอพีเอ

Guidelines for Contributors

Mahidol University Music Journal serves to share collegiate music scholarship. Prospective contributors are encouraged to submit reviews (300-750 words), and scholarly writings (1000-2500+ words) of interest to a collegiate music readership. General music or higher education announcements of direct relevance to Thailand and/or South East Asia are also welcome. Contributions may be in either English or Thai. Submissions are reviewed on the premise that they are unpublished and not being considered for publication in a journal or monograph elsewhere.

- Reviews can be of:
  - recent concert performances or recordings
  - books and pedagogical materials
  - new music compositions
  - music software, technology, or websites
  - any materials of interest to professional musicians, scholars, or educators
- As an interdisciplinary music journal, scholarly articles can encompass all manner of writings pertaining, but not limited to:
  - Performance Arts and Pedagogy
  - Musicology/Ethnomusicology
  - Education/Music Therapy
  - Analysis/Composition
  - Reports on conferences
  - Interdisciplinary research
- All submissions will undergo peer-review and contributors may request that their submission undergo a double-blind peer-review process. This dual-system of review enables a quick review process for short items (i.e. reviews, concise pedagogical documents, and brief articles). The double-blind review process is anticipated to take upwards of four-six months.
- Citations and bibliographies may employ the style guidelines for either the Chicago Manual of Style/Turabian's Manual for Writers, or the American Psychological Association (APA).
- All figures and examples must have 300 DPI (dots per inch) resolution.

Music fonts that do not impact vertical line spacing, such as Shpfltnat Medium <http://www.searchfreefonts.com/free/shpfltnat.htm>, may be used. If a specialty music font is employed, the contributor may be required to supply the font file.

- The author is responsible for obtaining written permissions to reproduce any copyrighted materials for the journal (in both digital and printed format), as well as payment of any related fees.
- Submissions should be sent as a Microsoft Word-compatible file, using a standard size 12 font, double-spaced, on A4 paper dimensions (21cm x 29.7cm).
- Submit separate files for the main document, accompanying figures, and bibliography (i.e. Arvo_Part.doc, Arvo_Part_figures.doc).
- Articles must include a 75-100 word abstract. If approved for publication, a Thai-language translation of the abstract will accompany the English-language article.
- Contributions and all correspondence should be emailed to Mahidol Music Journal <musicmujournal@gmail.com>.

Sample bibliographic formatting for Chicago/Turabian is available at the following url:

<http://www.lib.uwo.ca/files/music/Cite-mus-2010.pdf>

When citing music scores and recordings with APA, contributors are strongly encouraged to consult:

Sampsel, L. J. (2009). Music research a handbook. New York, NY: Oxford University Press.

วารสารเพลงดนตรี
MUSIC JOURNAL

ใบสมัครสมาชิกวารสารเพลงดนตรี

ชื่อ.. นามสกุล...
สังกัดองค์กร/สถาบัน..
....
สถานที่จัดส่ง...
....
....
โทรศัพท์... โทรสาร...
E-mail...

มีความประสงค์
☐ สมัครเป็นสมาชิก
☐ ต่ออายุ (หมายเลขสมาชิกเดิม......................................)
เป็นเวลา ๑ ปี เริ่มจาก เดือน............................ปี.................
จำนวน ๑๒ ฉบับ เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท

ชำระค่าวารสาร
○ ชำระเป็นเงินสด
○ โอนเงินผ่านทางธนาคาร วันที่โอน...
....
(กรุณาแนบหลักฐานการโอนเงินมาพร้อมกับใบสมัคร การสมัครของท่านจึงจะสมบูรณ์)

สั่งจ่าย ชื่อบัญชี ร้านค้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา ม.มหิดล
เลขที่บัญชี ๓๓๓-๒-๓๒๑๕๓-๖

กรุณานำส่ง
ฝ่ายสมาชิกวารสารเพลงดนตรี
ร้านค้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑล สาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔ ต่อ ๕๑๕, ๕๑๖
โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐
E-mail : msshop_mahidol@hotmail.com

Music Journal Subscription Form

First name...
Last name...
Institution affiliation...
Shipping address...
....
Telephone..
Facsimile..
E-mail..

☐ First time member
☐ Extend membership period
(Membership no...)
Annual subscription starts
(month/year)...
Twelve issues cost 1200 baht or approx. 40 USD
excluded international shipping fee.

Payment
○ Cash
○ Transfer through banking service
Payment date...
(Please fill in the subscription form attached with the
evidence of payment and return to the address below.)

Account name: College of Music Shop
Siam Commercial Bank Mahidol University Branch
Account no. 333-2-32153-6

Subscription of Music Journal
College of Music Shop, Mahidol University
25/25 Phutthamonthon Sai 4 Road, Salaya District,
Phutthamonthon, Nakhonpathom 73170 Thailand

Telephone 0 2800 2525 – 34 ext. 515, 516
Facsimile 0 2800 2530
E-mail: msshop_mahidol@hotmail.com